Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2043 | 4 PAGINI — 20 BANI | vineri 25 noiembrie 1955

În numărul de azi:

60 de ani de la nașterea lui A. I. Mikoian

Telegramă

Tovarășului Anastas Ivanovici Mikoian

Scumpe Anastas Ivanovici

Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a zilei dvs. de naștere, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă transmite dvs., discipol credincios al marelui Lenin și tovarăș de luptă al lui Stalin, un călduros salut.

În numele clasei muncitoare, al întregului popor romîn, prieten sincer al marelui popor sovietic, vă urăm din toată inima ani îndelungați de viață și activitate rodnică pentru întărirea lagărului socialist, pentru triumful măreței cauze a comunismului în U.R.S.S., pentru pace în lumea întreagă.

Comitetul Central
al Partidului Muncitoresc Romîn

Atenție deosebită cursurilor de minim tehnic!

DEZVOLTAREA industriei noastre, creșterea permanentă a numărului clasei muncitoare cu noi contingente de muncitori tineri, fac ca sarcina ridicării continue a nivelului lor de calificare să constituie și pe viitor una dintre sarcinile de căpetenie ale Uniunii Tineretului Muncitor, ale întregului tineret din patria noastră. Partidul a trasat organizației noastre sarcina mobilizării tinerilor muncitori cu o calificare profesională insuficientă, la munca pentru însușirea cel puțin a unui minim de cunoștințe tehnice, teoretice și practice, strict necesar în producție. Pentru aceasta au fost organizate în numeroase întreprinderi cursurile de minim tehnic care au contribuit într-o măsură însemnată la creșterea nivelului de calificare a mii și mii de tineri. Multe organizații de bază U.T.M., au contribuit din plin la bunele rezultate ale acestor cursuri de calificare. La Complexul C.F.R.-Grivița Roșie, cursurile de minim tehnic au dat rezultate foarte bune. În ultima serie au absolvit aceste cursuri un număr de 120 tineri turnători, ajustori, montori, cazangii, strungari. Ca urmare a creșterii nivelului de calificare, a sporit mult contribuția tinerilor în producție și în aceeași măsură a crescut și cîștigul lor. În urma ridicării calificării lor, astăzi tineri ca strungarii Voicu Valeriu, Despa Ion și alții, cîștigă lunar între 800 și 1500 lei.

Aceste succese au fost obținute cu contribuția activă a comitetului U.T.M. și a tuturor organizațiilor de bază U.T.M. din întreprindere. La început, cursanții duceau lipsă de material didactic necesar. La propunerile comitetului U. T. M., biblioteca întreprinderii a remediat repede și în condiții bune această lipsă de bază. Comitetul U.T.M. a dat o atenție deosebită calității lecțiilor întocmite de lectori: tînărul inginer Popescu Gheorghe, responsabil cu producția în comitetul U.T.M., a controlat permanent acest lucru, asigurînd lecțiilor nivelul corespunzător. Comitetul U.T.M. de la Complexul C.F.R.-Grivița Roșie, a dus permanent muncă politică pentru asigurarea frecvenței tinerilor la cursuri. Pentru cursanți, comitetul U.T.M. a hotărît să considere ca sarcină principală de organizație participarea la aceste cursuri. El a ținut o permanentă și strînsă legătură cu colectivul de lectori, informîndu-se regulat despre situația la învățătură a fiecărui cursant.

În numeroase întreprinderi contribuția organizațiilor de bază U.T.M. la asigurarea succesului deplin al acestor cursuri s-a ridicat la un înalt nivel. Sînt însă și organizații de bază U.T.M. care au manifestat pasivitate, lipsă de interes și de preocupare pentru această importantă sarcină. De exemplu, la fabrica de medicamente nr. 1, din 300 de tineri — mulți dintre ei insuficient pregătiți profesional — numai 20 s-au înscris la cursul de minim tehnic; dar nici aceștia nu au urmat cursul cu regularitate. Deși cursul a început în luna mai 1955 nici pînă astăzi nu s-a terminat din cauza funcționării sale neregulate. Această situație se datorește în primul rînd pasivității comitetului U.T.M. din întreprindere.

De curînd s-au deschis cursuri de minim tehnic într-o serie de întreprinderi mari cum sînt: Combinatul Metalurgic Reșița, I.M.S.-Roman, Iosif Ranghet-Arad și altele. De asemenea, urmează să se deschidă noi cursuri de acest fel și în restul întreprinderilor.

Organizațiile U.T.M. au datoria să sprijine conducerile întreprinderilor în rezolvarea acestei importante probleme, ocupîndu-se cu toată atenția de aceste cursuri, printr-o intensă și permanentă muncă politică în rîndul tinerilor pentru lămurirea necesității creșterii nivelului lor de calificare. Această muncă politică va trebui să aibă un caracter viu și concret, inspirat din viața reală a întreprinderii, din nevoile reale de dezvoltare ale industriei noastre. Este necesar ca organizațiile de bază U.T.M. să acorde o atenție deosebită frecvenței și disciplinei la cursuri, condiții de bază pentru obținerea succesului. Este foarte important ca organizațiile de bază U.T.M. să se îngrijească de calitatea lecțiilor, precum și de calitatea studiului cursanților.

Experiența acumulată de comitetul U.T.M. și de organizațiile de bază de la Complexul C.F.R.-Grivița Roșie, ar trebui cunoscută și folosită și de către alte organizații și comitete U.T.M. Organizațiile U.T.M. trebuie să vegheze la asigurarea unor condiții optime pentru cursurile de minim tehnic: local potrivit, material didactic etc. De asemenea, ele vor trebui să activeze pentru adoptarea și generalizarea celor mai bune metode de studiu, precum și pentru asigurarea unor condiții bune de studiu, în timpul liber, la club, la bibliotecă, în cămin etc.

Comitetele U.T.M. orășenești, raionale și regionale sînt datoare să acorde o atenție mai mare decît pînă acum realizării acestei sarcini de către organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi, acordîndu-le permanent îndrumarea și sprijinul necesar, luînd măsuri pentru popularizarea rezultatelor obținute și pentru generalizarea metodelor bune.

Prin întreaga lor muncă, organele și organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi trebuie să creeze în rîndul tinerilor un puternic curent de opinie favorabil bunei desfășurări a cursurilor de minim tehnic.

Acum, în preajma marelui eveniment — al doilea Congres al partidului — să luptăm mai mult și mai bine ca oricînd pentru creșterea nivelului de calificare a tineretului, bază a dezvoltării contribuției sale în producție, bază a dezvoltării viitoare a industriei noastre.

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Avîntul întrecerii

IN CONTUL ANULUI 1958

Zece mii de tineri din regiunea Hunedoara se alătură cu entuziasm acțiunilor întreprinse de organizațiile de partid în cinstea celui de-al 2-lea Congres al P.M.R.

Brigăzile de tineret de la furnalul uzinelor „Victoria"-Călan, aplicînd pe scară largă metoda furnalistului sovietic Filipov, au topit și dat patriei de la începutul lunii octombrie și pînă în prezent 364 tone fontă peste plan, față de 250 tone cît se angajaseră să dea peste plan pînă la 23 decembrie. În aceeași perioadă, brigăzile de tineret de la minele de cărbune Tebea au scos la suprafață peste plan 120 tone de cărbune. La secția construcții metalice a Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, tinerii din brigada condusă de utemistul Gheorghe Silian lucrează acum în contul anului 1958, iar alte 8 brigăzi de tineret din această secție și-au îndeplinit încă de la începutul lunii noiembrie planul anual. În ultimele 30 de zile, brigăzile de tineret conduse de mecanicii Iosif Blaga și Alexandru Bob de la Depoul de locomotive C.F.R.-Simeria au economisit 52 tone combustibil convențional.

Prietena tinerelor țesătoare

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru).— Comunista Elena Albu este o femeie simplă însă bună cunoscătoare a meseriei. Tocmai de aceea ea se bucură de stima fiecărui tînăr care lucrează la secția de țesut a fabricii textile „Vasia Vasilescu" din Mediaș.

Nu este ușoară munca de țesătoare. Utemistele Elena Sinfloreanu, Magda Bara, Ludovica Filimon, Ana Müller, Frida Kloss, Ana Suciu și alte tinere care au terminat nu de mult școala profesională au adesea de furcă cu mașinile. Ele realizează mai greu planul de producție. Acest lucru o frămîntă mult pe comunista Albu, instructoare cu calificarea profesională.

— De ce ai rămas sub normă? — o întrebă ea într-o zi pe utemista Ana Suciu uitîndu-se la ceasul care indica numărul bătăilor mașinei. Ana Suciu se uita și ea nedumerită. Nu știa care este motivul pentru care suveica bate în fire și le rupe prea des. Cu legatul firelor se pierde mult timp.

Elena Albu i-a explicat atunci că mașina trebuie controlată des, că pînza nu trebuie să fie prea moale pentru că altfel suveica rupe firele. De la Elena Albu, au învățat multe lucruri folositoare toate țesătoarele tinere. De aceea în fiecare zi numărul țesătoarelor care nu-și îndeplinesc norma devine tot mai mic. Din rîndul lor cresc numărul fruntașilor în producție cu care se mîndrește colectivul.

Cifrele depășirilor de plan ale tinerelor țesătoare sînt cuprinse între 13—20 la sută.

Succesul îndeamnă la noi succese. Elena Albu, comunistele Margareta Lupu și Elena Moldovan învață tinerele să muncească după metoda Covaliov, metodă care duce la mărirea randamentului muncii și la scăderea timpilor morți ai mașinilor, după metodele Ilicev Vlasov și altele.

Îndeplinirea unei datorii patriotice

Țăranii muncitori din regiunea Baia Mare s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să realizeze pînă la 15 decembrie planul de colectări la produse animale și vegetale pe anul 1955. Pînă acum, predarea tuturor cotelor s-a încheiat în comunele Urziceni, Foeni, Ciumești, Sanislău, Cîmpeni din raionul Carei, Mădăraș din raionul Satu Mare, Livada și Turulung din raionul Oaș și altele.

Fruntaș pe regiune este raionul Oaș, unde planul de colectare a fost îndeplinit în întregime la grîu, la porumb în proporție de 77 la sută, la alte boabe de 82 la sută, la floarea-soarelui de 85 la sută, iar la carne în proporție de 79 la sută. Frumoase rezultate au obținut și raioanele Lăpuș și Carei.

Pe întreaga regiune, planul de colectări a fost efectuat pînă acum în proporție de 67 la sută la porumb, de 68 la sută la alte boabe și 67 la sută la cartofi.

14.500 tone țiței peste plan

Însuflețiți ca și în trecut de comuniști, petroliștii din întreaga țară au extras peste prevederile planului, de la începutul lunii octombrie cînd și-au luat angajamente sporite în cinstea Congresului partidului și pînă în prezent, peste 14.500 tone de țiței. Tot în acest timp, sondorii au forat cu peste 19.000 mai mulți metri decît prevedeau sarcinile de plan, iar rafinorii au produs în plus peste 20.000 tone de benzină, peste 17.500 tone de motorină și alte derivate petrolifere.

Numai în Valea Prahovei, vechi centru muncitoresc s-au extras în aceste zile peste plan mai mult de 5.500 tone de țiței. Maistrul sondor Iosif Pavel, sondorii Constantin Stanciu, Ion Dragomir, Constantin Căciulă și alți petroliști de la schela Cîmpina au repus în producție, din proprie inițiativă, sonda nr. 15 care fusese abandonată. În urma noilor inițiative ale muncitorilor, Trustul I Cîmpina și-a îndeplinit angajamentul luat în cinstea Congresului încă din prima decadă a acestei luni.

Munca însuflețită a mecanizatorilor din S.M.T.

Numeroase vești sosite în ultimul timp din diferite regiuni ale țării vorbesc despre rezultatele pe care mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare le obțin în întîmpinarea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Printre colectivele care și-au încheiat sarcinile planului pe campania de toamnă înainte de termen sînt cele de la S.M.T.-urile Bogdănești, regiunea Bîrlad, unde planul a fost realizat pînă acum în proporție de peste 139 la sută, „1 Mai" și Făurei din regiunea Galați cu 136 și respectiv 120 la sută, Turnișor, regiunea Stalin, cu 129 la sută și Fetești, regiunea Constanța, cu 113 la sută.

Cu însuflețire se desfășoară și întrecerea socialistă între brigăzi și tractoriști. Brigada a 13-a de la S.M.T. Ciorani, regiunea Ploești, condusă de Gheorghe Rădulescu a depășit sarcinile campaniei de toamnă cu 88 la sută, brigada a 6-a de la S.M.T. Gottlob condusă de Ion Volf cu peste 57 la sută, tractoristul Gheorghe Ghiță de la S.M.T Holboca, regiunea Iași, cu 194 la sută, Constantin Chiriță de la S.M.T. „23 August" regiunea Constanța, cu 134 la sută, iar Aurel Damian de la S.M.T. Sînnicolau Mare, regiunea Arad, cu 93 la sută.

Utemiștii făuresc Casa de cultură

IAȘI (de la corespondentul nostru).

De curînd tovarășul Vasile Nistor secretar al comitetului raional U.T.M. Negrești s-a prezentat la comitetul raional de partid, exprimîndu-și dorința de a sta de vorbă cu primul secretar.

— Am o problemă urgentă care se cere rezolvată cu multă operativitate.

— Să auzim despre ce este vorba, zise oarecum surprins primul secretar.

— Tinerii vor și ei să lucreze voluntar pe șantier. Cum să facem să-i repartizăm imediat?

— Asta-i întreaga problemă? bună inițiativă — zise primul secretar. Faceți mobilizarea și de mîine începem.

A doua zi șantierul cunoștea o animație neobișnuită. Cîntecele vesele ale tinerilor și munca lor entuziastă, eforturile vîrstnicilor în frunte cu comuniștii Elena Buzdugan, Horia Serghie, Elena Darie însuflețeau pe toți cei care participau la construirea casei raionale de cultură.

Numai într-o săptămînă utemiștii și tinerii au prestat 200 ore muncă voluntară. În cinstea celui de al doilea Congres al partidului, Casa raională de cultură va fi terminată.

IN RAIONUL LIPOVA

Țăranii muncitori din comunele și satele raionului Lipova s-au angajat în cinstea celui de-al II-lea Congres al partidului să achite înainte de termen impozitele și cotele datorate statului. În fruntea acestei acțiuni patriotice se află comuniștii și deputații sfaturilor populare comunale. În comuna Ghioroc, de pildă, primii și-au achitat impozitele datorate statului comuniștii Traian Borlea, Dumitru Hurdea, Ludovic Gyorfi, Dumitru Bunaciu, Ludovic Schimdt, Florica Rotaru. Exemplul lor a fost urmat de numeroși alți țărani muncitori, planul la încasarea impozitelor pe trimestrul 4 fiind astfel realizat pe comună cu mult înainte de termen.

În alte 11 comune din raion, printre care Otveș, Vărădia, Chelmac, Bîzava, planul de încasare a impozitelor a fost îndeplinit de pe acum.

La predarea cotelor de porumb planul a fost realizat în comuna Pietriș în proporție de peste 90 la sută, în comuna Ilteu în proporție de 86 la sută, iar în comuna Săvîrșin în proporție de 83 la sută.

Alți constructori navali au locuințe noi

TRAIM ANII construcției socialiste. Patria noastră cunoaște un suflu de înnoire ca niciodată în trecut. Se schimbă înfățișarea satelor, în orașe se ridică mereu alte construcții menite parcă prin trăinicia lor să țină piept veacurilor. Numeroși muncitori, care ani de-a rîndul au stat în maghernițe pe care le zgîlția vîntul și le pătrundea ploaia, sînt astăzi stăpînii a tot ce cu mîinile lor înalță... Și anul acesta sute și mii de familii de muncitori s-au mutat în noi locuințe cu instalații moderne.

În fotografie: Bloc muncitoresc al Șantierului naval din Turnu Severin.

Încă un turbogenerator

Sectorul condus de maistrul șef Alexandru Dombi, de la fabrica de mașini electrice a Combinatului metalurgic din Reșița, deși un sector mic, are o mare importanță.

În ziua de 22 noiembrie, colectivul acestui sector a obținut o nouă victorie în întîmpinarea Congresului partidului: terminarea ultimului turbogenerator, prevăzut în planul pe anul 1955.

La această importantă realizare s-au evidențiat electricienii bobinatori Florea Rusu și Elisabeta Podima, electricianul montor Alexandru Virag, Ludovic Henn și Mihai Beresniak de la stația de compondere.

PRIN FOSTUL MEU LICEU

Însemnări

Îmi amintesc...

Era tot într-o toamnă, ca și acum. Pe caldarîm tropăia o companie de fasciști cîntînd „Erika" și frunzele copacilor cădeau ca niște parașute ruginii. Mă ispitea să lovesc cu pantoful, după obicei, în toate castanele de pe drum, dar de-acum înainte nu mai îmi era îngăduit asta: — aveam primii pantaloni lungi și eram elev al liceului „Titu Maiorescu" — așa scria și pe șapca nou-nouță: L.T.M. Îmi dădusem cu ulei mineral pe cozoroc (undelemn nu se găsea pe atunci), ca să lucească.

Cînd am văzut clădirea înaltă și neprimitoare în care aveam să-mi petrec mulți ani, m-a cuprins un fior rece. Zidurile erau netencuite, cele două etaje superioare se rînjeau pustii prin ferestrele moarte ca orbitele unui craniu, din cînd în cînd sburau pe-acolo ciori care își aveau cuiburile pe coridoare și în sălile deșarte.

Am intrat timid, scoțîndu-mi șapca pe al cărui cozoroc uns, praful se așternuse în straturi groase.

În holul mare și întunecos, un singur chip de om: un domn îmbrăcat în negru, cu o barbă neagră, cu ochi tăioși și aspri ațintiți asupra ușii, de parcă ar fi spus din înălțimea celor trei metri unde se afla tabloul: — Ce caută nechematul ăsta în lăcașul meu de cultură?

Era portretul lui Titu Maiorescu, patronul liceului.

Cîțiva ani de-a rîndul, în timp ce eram strînși pentru rugăciunea de dimineață, domnul în negru ne măsura parcă cu ochii lui întunecați și disprețuitori — iar noi, zeci de copii, uram într-o încordare surdă portretul acela despotic și rece, în timp ce buzele se mișcau mecanic, în cor, spunînd rugăciunea.

Curînd după anul 1944, în sala 23, au început să se țină primele ședințe ale organizației de tineret; dispăruse din obișnuința noastră rugăciunea iar portretul a fost suit în podul în care croncăneau ciorile.

. . . .

Toate acestea se redeșteptau în mine zilele trecute, cînd mi-am vizitat liceul.

Eram acum într-un hol primitor, cu glastre de ceramică, din care flori își ridicau trupuri înverzite.

— Pe cine căutați? — m-a întrebat serios un puști cu o banderolă roșie la braț.

— Sînt un fost elev al liceului Titu Maiorescu.

— Bine, dar aici e Școala medie de băieți „I. L. Caragiale".

— I s-a schimbat numele — am explicat zîmbind. E tot aceeași școală...

Nu, am greșit, prietene cu banderolă roșie. Nu, hotărît lucru, nu e aceeași școală.

Privesc din hol spre coridoarele laterale — care în ochii copilăriei îmi apăreau nesfîrșit de lungi. Acum pe aceste culoare mari, plante verzi își înclină capetele spre geamuri.

Urc scara, dar nu mă opresc la etajul I, așa cum am făcut opt ani de-a rîndul, ci urc mai departe către etajele altădată pustii. Acolo ne strecuram pe ascuns ca să vînăm șoareci și ciori cu praștia. Acum etajele de sus nu mai sînt un regat tihnit al rozătoarelor, ci sclipesc de curățenie, adăpostind sute de elevi.

Deschid o ușă: se amenajează o nouă sală modernă de sport.

La etajul I, alte noutăți pentru mine: iată un bogat muzeu de științe ale naturii, ocupînd două săli.

La parter, o altă surpriză: din clasa în care învățasem ultimul an de curs inferior, o clasă retrasă, liniștită se aud acordurile „Eroicei". Ce caută Beethoven în fosta clasă a patra? Dar acolo nu mai e sală de cursuri, ci e încăperea cercului muzical al liceului — tot o realizare nouă.

Dacă audițiile muzicale se desfășoară, sub grija unui tovarăș profesor în fiecare vineri, apoi sîmbăta e ziua hărăzită vizionărilor de filme. Unde se pomenea înainte să poți vedea, și mai ales chiar la școală, filme care să-ți complecteze cunoștințele geografice, zoologice sau legate de domeniul chimiei? Acum, explicațiile profesorului Gh Ghica sînt întregite prin prezentarea filmului geografic-documentar și pelicula amplifică larg aplicațiile industriale ale cutăror sau cutăror principii de chimie organică pe care le enunță tovarășul profesor Florescu...

Laboratorul de chimie e mult mai înzestrat decît altădată și în locul vechii săli de fizico-chimice, găsesc un amfiteatru nou-nouț, cu o perfectă vizibilitate pentru experiențe...

Am stat de vorbă cu actualii elevi, am stat de vorbă cu cîțiva dintre foștii mei profesori; iar cataloagele au arătat că notele obținute de mulți dintre elevi — ca Goran Benoni din clasa VIII-a B, Fierbințeanu Mihai din clasa X-a A, Matache Valeriu Furtunescu Bogdan dintr-a X-a D, Niculescu și Iacob dintr-a X-a B, demonstrează că toate aceste daruri făcute elevilor au primit răspunsul așteptat. Și după cum toți se bucură de toate avantajele pe care le asigură învățămîntul științific de astăzi, toți ar trebui să le răsplătească printr-o cît mai deplină însușire a materiilor de curs.

M. DIMIU

Vești din țările de democrație populară

In fruntea S.M.T.-ului

An de an crește nivelul de mecanizare al agriculturii în R. P. Albania. În 1954—1955 au fost trimise la sate peste 500 de tractoare, 100 de combine și alte multe mașini agricole. Marea majoritate a acestor mașini sînt mînuite cu pricepere de tinerele cadre.

În fotografie: tînăra Fatma Topcin, muncitoare fruntașă la S.M.T. din Korcea.

La Ulan-Bator

La Ulan-Bator — capitala Republicii Populare Mongole — se desfășoară pe scară largă construcția industrială și de locuințe. Numai în ultimul timp au fost construite aici o fabrică de produse zaharoase, o fabrică de mobilă, o fabrică de săpun, două școli, un bloc cu 312 apartamente și diferite întreprinderi comunale și de interes obștesc.

În prezent, la Ulan-Bator se construiesc o clădire pentru arteluri meșteșugărești, instituții sanitare, băi și magazine. Se construiesc de asemenea Palatul pionierilor, clădirea Muzeului central, numeroase case de locuit. Lucrările de construcție se execută ținîndu-se seama de cele mai noi realizări ale tehnicii construcției.

Visuri împlinite

Iată două tinere prietene din R. P. Bulgaria — Marusia Todorova și Olga Naidenova. Înainte de eliberare ele au cunoscut din plin mizeria și opresiunea regimului capitalist. Să meargă la școală să învețe, era visul cel mai de seamă al Marusiei și Olgăi. Și acest vis s-a realizat în anii regimului de democrație populară. După ce au terminat Facultatea muncitorească, Marusia și Olga au mers să studieze la Leningrad. După 5 ani de studii ele au terminat cu succes Institutul textil „S. M. Kirov" din Leningrad, căpătînd titlul de inginer. Astăzi Marusia lucrează la fabrica „1 Mai" din orașul Stalin, iar Olga la fabrica „Gh. Dimitrov" din Sofia.

Palatul Tineretului din Varșovia

Anul acesta copiilor Varșoviei li s-a făcut o surpriză deosebit de plăcută: a avut loc deschiderea măreţului Palat al Tineretului, care se găsește în aripa stîngă a Palatului Culturii și Științei. Aci școlarii au posibilitatea să-și petreacă timpul liber după terminarea lecțiilor, cu diferite distracții și activități în cluburi și laboratoare.

Aproape 30.000 de copii din Varșovia vor lua parte la reprezentațiile de masă din fiecare lună, la jocuri, concursuri și expoziții organizate la Palat.

În cluburile Palatului și în cercurile de amatori vor activa 6.000 de copii.

Mica Tereska Karwanska de la Targowek, care anul acesta s-a dus prima dată la școală, a vizitat Palatul înainte de începerea anului școlar. Cel mai mult i-a plăcut sala denumită „Împărăția păpușilor". Cît de fericiți se simt copiii în odăițele frumos mobilate cu păpuși colorate și artistic executate! Pare a fi o lume a basmelor, dar totuși e realitate.

Palatul deschide în fața tineretului posibilități nelimitate de învățătură și distracție. El conține, pe lîngă altele, 60 de săli de lucru, aparținînd diferitelor secții, ca de pildă: știință, tehnică, sport, manifestații artistice etc.

Secția tehnică a organizat la Palatul Tineretului cercuri de radiotehnicieni pentru studiul undelor scurte, de televiziune, de modelaj de avioane și vapoare, de navigație, de legătorie de cărți, studierea tiparului și de desen.

Organizați în cluburi, băieții și fetele vor putea să se gîndească și apoi să-și realizeze ideile în sălile tehnice de lucru și în halele de mașini. Aici, desigur, că mulți dintre ei se vor decide în ceea ce privește alegerea profesiei și a continuării studiilor. Secția de științe este una dintre cele mai mari și cuprinde o sală de botanică, o uriașă grădină de iarnă, săli de geologie, geografie, istorie și astronomie, precum și un observator astronomic propriu.

Una din cele mai atractive secții ale Palatului Tineretului este secția sport. Tinerii sportivi au în Palat cîteva săli de gimnastică și un bazin mare de înot. Acesta posedă 4 trambuline de înălțime diferită, un bazin cu o lungime de 50 m. și o tribună cu 560 de locuri.

Sectorul sportiv este înzestrat cu toate instalațiile indispensabile, ca băi cu dușuri, vestiare, bufete și camere pentru instructori.

În general trebuie spus că în Palat sînt organizate activități în medie pentru 4000 de copii. Copiii polonezi au primit astfel un minunat dar de la prietenii lor sovietici, căci acea parte a Palatului Culturii și Științei rezervată copiilor poate fi considerată cu adevărat „Împărăția copiilor".

Vizitînd Expoziția Agricolă Regională Constanța

DINCOLO DE CIFRE

Pășind acum cîteva zile, împreună cu un grup numeros de vizitatori, pragul Expoziției Agricole Regionale din Constanța, atenția mi-a fost atrasă din primul moment de uriașul stand, al culturilor de cîmp. Graficele, panourile și, în mod special, mostrele prezentate, îți vorbesc aci de un lucru deosebit. Gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța s-au ridicat cu destul succes, în culturile de cîmp, la nivelul gospodăriilor agricole de stat și chiar al stațiunilor experimentale. Argumente grăitoare în această privință sînt destule. Gospodăria agricolă colectivă „Înfrățirea" din Topraisar a obținut anul acesta de pe o suprafață de 50 hectare o recoltă de porumb de 5300 kilograme la hectar, în timp ce gospodăria agricolă de stat „Jegălia" de pe o suprafață de 80 hectare nu a obținut „decît" 5250 kilograme la hectar. E drept, că acesta nu este încă recordul expoziției în cultura de porumb. Recoltele record de 7100 kilograme și 11.000 kg. știuleți la hectar din soiul dinte de cal, obținute de gospodăriile agricole de stat „Costache Burcă" și „Agigea" nu au fost încă egalate de nimeni. În cultura grîului însă gospodăriile agricole de stat simt nevoie să cedeze întîietatea gospodăriilor agricole colective. Producția de 4000 kg. la hectar pe o suprafață de 40 de hectare obținută de gospodăria colectivă din Tăndărei este totuși recordul regiunii. Și pasionata întrecere între cele două forme ale puternicului sector socialist al agriculturii din regiunea Constanța continuă aidoma și la celelalte culturi de cîmp.

M-am oprit în fața unei hărți a regiunii împărțită pe raioane și am scos carnețelul pentru a nota numărul gospodăriilor agricole colective. Ghidul ce se afla lîngă mine îmi spuse însă:

— Nu vă mai obosiți. Harta nu-i reală.

Încercai să-l contrazic:

— Bine, dar atunci de ce ați mai expus-o?

— Pentru că la deschiderea expoziției ea corespundea într-adevăr realității de pe teren. Azi însă nu.

Interesant: o hartă care indică 264 de gospodării agricole colective după numai zece zile nu mai e valabilă. Și asta pentru că țăranii muncitori din încă cinci sate, urmînd îndemnul partidului și exemplul celor din comunele vecine au hotărît să pășească pe calea belșugului, calea muncii în comun. Dar să ne oprim puțin asupra belșugului de recolte și produse obținute anul acesta de gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța, și să profităm de discuția purtată de un grup de vizitatori tineri și comunistul Bileca Gheorghe, președintele gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" pe de o parte, cu un alt grup de vizitatori tot atît de tineri și inginerul agronom Utureanu Mihai de la gospodăria colectivă din Topraisar pe de altă parte. Să-i ascultăm pe primii.

— Rezultatele cele mai bune — explică comunistul Bileca — le-am obținut anul acesta în ramurile legumicolă și zootehnică. De pe 30 de hectare de grădină irigată noi am scos recolte mari de legume. Cele două echipe de tineret din brigada legumicolă conduse de utemiștele Cola Florica și Nicu Paraschiva aplicînd metodele agrotehnice înaintate ca ghivecele nutritive, repicatul repetat, copilitul roșiilor și irigatul de noapte, au obținut producții medii la hectar de 25.000 kg. roșii, 30.000 kg. varză, 28.000 kg. castraveți, 21.000 kg. ardei, 16.000 kg. cartofi de vară și altele. În sectorul zootehnic nu avem tineri dar și rezultatele de aci merită a fi relevate. Media producției de lapte pe întreaga fermă era la deschiderea expoziției de 2300 litri lapte pe cap de vacă. De la cele 300 de oi am obținut anul acesta 3.250 kilograme lînă și cîte 66 litri de lapte de fiecare, iar de la fiecare pasăre ouătoare cîte 130 de ouă. Rezultate bune...

Un tînăr ce se părea a fi mai curios îndrăzni însă să întrerupă expunerea președintelui:

— Dacă puteți vorbiți-ne ceva și despre bunăstarea colectiviștilor.

— Cred că cel mai semnificativ în cazul acesta e să priviți panoul nostru. Și într-adevăr pe un panou mare, străjuit într-o parte și alta de trofeele gospodăriei, drapelele roșii de gospodărie fruntașă pe regiune și țară, stătea printre altele scris: „În ultimii ani 37 de colectiviști și-au construit case noi", iar în continuare era dat numele acelora care și-au construit case noi. 47 de colectiviști și-au cumpărat aparate de radio și-au instalat lumină electrică; 76 colectiviști și-au instalat apă în curte; 10 familii și-au cumpărat mobilă nouă, iar 34 și-au cumpărat vaci de lapte. Colectiviștii noștri...

Dar chiar dacă se supără președintele Bileca să-l părăsim totuși pentru a asculta și din explicația tînărului inginer Utureanu Mihai de la Topraisar. Și iată că am nimerit într-un moment potrivit.

— M-ați întrebat, spunea inginerul Utureanu, despre contribuția utemiștilor și tinerilor în general la obținerea rezultatelor pe care le expunem. Un răspuns concret și complect la această problemă e foarte greu de dat. Aceasta tocmai pentru faptul că majoritatea muncilor în brigăzile de cîmp din gospodăria noastră au fost făcute de tineri. Așa că nu greșesc cred de loc atunci cînd afirm că cele 5300 kg. porumb, 2600 kg. ovăz, 1800 kg. grîu, 2500 kg. orz, și celelalte produse obținute la hectar de gospodăria noastră s-au făcut în mare măsură cu contribuția utemiștilor Reta Pascu, Maria Stoica, Alin Munteanu, Maria Petcu și a echipelor de tineret pe care le conduc. Despre tinerii și utemiștii gospodăriei noastre sînt multe de vorbit.

Inginerul Utureanu Mihai are perfectă dreptate. Despre tinerii și utemiștii gospodăriei colective ca și despre belșugul de recolte obținut de ei cît și de celelalte gospodării agricole colective prezente la Expoziția Agricolă Regională din Constanța sînt multe de spus.

Ceea ce reține însă fiecare vizitator la această expoziție este că în regiunea Constanța țărănimea muncitoare s-a îndreptat hotărît pe calea muncii pămîntului în comun, că succesele colectiviștilor și întovărășiților în obținerea unor recolte bogate dovedesc o dată mai mult justețea drumului indicat de partid.

I. ŞERBU

Un aspect de la expoziție

VEŞTI BUNE

Incă un pod peste Siret

Apa Siretului desparte de comuna Mogoșești, raionul Pașcani, 80 hectare de teren. Pentru a ajunge la ele, țăranii muncitori din comună treceau pînă nu de mult apa fiecare cum putea. Era nevoie deci de construirea unui pod. Odată începută lucrarea, 30 tineri utemiști și neutemiști din comună au prestat peste 1200 ore muncă voluntară efectuînd lucrări necalificate, necesare construirii podului peste Siret.

Corespondent
DUMITRU DUMITRU

Construit prin resurse locale

In prima zi de funcționare magazinul mixt din comuna Lazuri, raionul Satu Mare, regiunea Baia Mare, a fost vizitat de un mare număr de țărani muncitori și colectiviști. Aceștia s-au aprovizionat de aci cu o serie de mărfuri ca: textile, stofe, încălțăminte, confecții, articole de uz casnic, unelte agricole, rechizite școlare, jucării pentru copii, broșuri și cărți cu caracter agro-zootehnic.

Gestionarul Frank Ignat, ajutat de ceilalți salariați, a reușit să desfacă într-o singură zi mărfuri în valoare de 36.000 lei.

Acest magazin construit numai prin resurse locale a prilejuit o mare bucurie în rîndul țăranilor muncitori și colectiviști din comuna Lazuri.

Corespondent
ŞTEFAN BELU

O înlesnire pentru mame

Mamele cu copii mici nu au totdeauna posibilitatea vizionării unor spectacole. Pentru a înlătura această greutate conducerea cinematografului „Popular" din orașul Carei a amenajat o cameră a copilului pe lîngă cinematograf. Camera este dotată cu 8 scăunele, 2 pătuțe, 2 măsuțe și multe jucării. Aci copiii, sub îngrijirea educatoarei Fodor Etelca, pot petrece plăcut și totodată folositor cele două ore cît mamele vizionează spectacolul.

Corespondent
DUMITRU MISTREANU

Şcolari harnici

Svonul de glasuri subțirele ce se apropie dinspre școală te face să înțelegi că e timpul ca școlarii să se întoarcă acasă. Unii de-o șchioapă — dintr-a I-a — alții mai mari, — dintr-a IV-a — toți sînt fii ai țăranilor muncitori din Toplița, raionul Pitești. Sînt mici dar harnici. În timpul liber ajută la construirea școlii celei noi.

Meșterul cărămidar „nea Ilie", cum îi spune toată lumea, îi întîmpină cu bucurie.

Organizați pe echipe școlarii au pornit voioși la lucru. Platoul de lîngă cooperativă, unde se construiește cuptorul a prins viață. Cărămizile dispar rînd pe rînd, iar cuptorul se înalță văzînd cu ochii. Munca e pe sfîrșite și odată cu aceasta și școlarii au terminat lucrul.

Cele peste 12.000 de cărămizi cărate și așezate au fost o contribuție de preț la construirea școlii noi.

Corespondent
PETRICA TUDOSE

Se deschide cercul de matematică pe Capitală

Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R anunță că duminică 27 noiembrie la ora 9,30 va avea loc deschiderea cercului de matematică pe Capitală pentru elevi, în localul Facultății de matematică din Str. Academiei nr. 14.

Elevii școlilor medii sînt invitați a lua parte.

In loc de cronica filmului

Dreptul la fericire al Annei Zaccheo

ANNA ZACCHEO nu este nici prima și nici ultima fată a cărei tinerețe curată trece sub semnul căutării înfrigurate a dragostei, a bărbatului visat. Există o corespondență subterană sensibilă între eroina noului film al lui Giuseppe de Santis și imaginea imaculată a atîtor fete de pretutindeni — flori cu lujerul subțire însetate de dragoste ca de soare — care au inspirat pe artiștii tuturor timpurilor, corespondență exprimată simplu și plastic de „Cîntecul fetelor" al Veronicăi Porumbacu: *„O fetelor, ne leagă anotimpul / iubirii noastre fragede dintîi. / Și cu nimica noi n-am face schimbul, / cînd vine pentru fiecare rîndul / să spunem unui om: Rămîi!"*. Aceeași fermecătoare, candidă, nedefinită așteptare a iubirii a învăluit și sufletul Julietei pînă la prima privire schimbată cu Romeo.

Dar dacă Anna Zaccheo trăiește tot în Italia — ca și mult cunoscuta eroină a lui Shakespeare — împrejurările care generează drama ei sînt cu totul altele, poartă amprenta actualității. Realitatea italiană contemporană se face mereu simțită în film: cu plăgile capitalismului afectînd, mutilînd într-un fel sau altul, viața și sufletul fiecăruia, cu morala modernă antiumană, cu vechi prejudecăți, dureroase ca niște cicatrice care nu se vindecă definitiv. Ciocnirea Annei cu această lume o duce inevitabil către o tragică maturizare, dar o face să înțeleagă că dreptul ei la fericire, ca și al atîtor tineri ca ea, nu poate fi răpit de nici o forță din lume. Pentru acest drept la fericire al Annei Zaccheo, întruchipare a fetei simple italiene de azi, pledează filmul; și acestei înflăcărate pledoarii i se alătură firesc, din inimă, fiecare spectator.

De o frumusețe ieșită din comun („Ești o fată anormală!" — o asigură cineva uimit de înfățișarea ei), Anna Zaccheo atrage peste tot pe unde trece privirile admirative ale bărbaților, insinuările lor adesea grosolane, zîmbete și gesturi provocatoare. Amețiți parcă de lumina pe care o răspîndește, ei roiesc în preajmă-i ca fluturii de noapte în jurul becurilor.

La cine să se oprească alegerea fetei? De cine să-și lege viața? Cui să-i încredințeze dragostea feciorelnică, mîndră, liberă de prejudecăți, demnitatea morală neîntinată, nu lipsită de un anume tupeu cuceritor?

Dacă ar fi să urmeze sfaturile celor de-acasă, Anna ar trebui să aștepte apariția vreunui „prinț" de vis, bogat și generos, care să-i depună la picioare întreaga avere. Strîmtorați de nevoi, avînd de hrănit o familie în care fratele cel mare e mereu șomer, iar cel mic ucenic frizer — pentru totdeauna s-ar zice — părinții Annei, trudind cotidian — tatăl la funicular, mama, acasă, coase 200 de perechi de mănuși într-o săptămînă — își leagă speranțele sterne de căsătoria „avantajoasă" a fiicei lor. „Nene" nu-i făcută pentru muncă, ci pentru desfătare — opinează ei. Credința falsă, înapoiată a familiei, după care ieșirea din sărăcie depinde de alegerea fetei, nu e împărtășită însă de Anna.

Ea își ascultă inima. Oricît de politicos și amabil s-ar purta cu bogatul negustor de pește Antonio Perquoco, curtezan bătrîior și insistent, ea nu va accepta, nici în cele mai grele împrejurări, să-i fie soție acestui om pentru care orice pe lume se poate poseda, dacă ai bani să cumperi. Tăria cu care Anna — după ce, în disperare de cauză, înfometată, fără o centimă, acceptase să-i fie logodnică lui don Antonio — îl respinge în cele din urmă, merită adeziunea noastră totală. Cinstea și înălțimea ei morală, credința în adevărata dragoste, nu pot ceda în fața tentației de a trăi o viață lipsită de griji, dar și lipsită de fericirea visată.

Ascultînd îndemnul inimii, Anna Zaccheo s-a îndrăgostit spontan dar trainic de un simplu marinar (de fapt un om mult mai complicat decît pare la prima vedere), în fața căruia căutările ei găsesc liman, sentimentele ei înfloresc în toată plinătatea. Aureola discretă, gingașă care luminează izbucnirea dragostei dintre Anna și Andrea are un farmec unic. Cochetînd naiv, fără urmă de imoralitate, căutîndu-se febril din priviri, discutînd despre felurite nimicuri, dar spunîndu-și unul altuia de o mie de ori mai mult decît pot exprima cuvintele cele mai bine alese, zburdînd pe străzile întortochiate ale Neapole-ului, cei doi tineri se îmbată de parfumul dragostei lor, își croiesc planuri intime de viitor în care nici un nor nu le umbrește fericirea. Nici nu și-au dăruit primul sărut și știu — cum numai îndrăgostiții o știu — că sînt făcuți unul pentru altul. Dezaprobarea familiei, care visa „altceva" pentru Ana, despărțirea de Andrea, plecat pentru mai multe luni cu vasul în larg, presiunea stăruitoare a majorității bărbaților cu care are de-a face atunci cînd pornește în căutare de lucru, nu pot înăbuși dragostea ei, ci dimpotrivă, o fac să ardă mai luminos, mai intens.

Dar puritatea iubirii de o zi a celor doi tineri, punînd în relief frumusețea sufletească a fetei — cu nimic mai prejos de strălucirea chipului ei — va fi împroșcată cu noroi de lumea în care trăiesc. Sedusă, împotriva voinței și a simțurilor ei, tocmai de „înțelegătorul" patron care o angajase în chip serios și o proteja de vulgaritățile altora. Anna, după o tragică descumpănire cînd încearcă să se sinucidă, scapă cu viață și se va păstra totuși întreagă pentru iubirea ei cea mare. Chinuitoarei așteptări a întoarcerii lui Andrea, în vreme ce cunoscuții o desconsideră, socotind-o, în îngustimea vederilor lor înapoiate, „o fată pierdută", zadarnicelor încercări de a găsi iar de lucru, fără a se lăsa umilită, călcată în picioare, Anna le opune forța dragostei ei pure, credința nelimitată în înțelegerea pe care o va găsi la omul iubit. Și aceasta îi dă energia să respingă propunerile ridicolului și perseverentului don Antonio, să reziste, cu o exemplară fermitate morală, asaltului societății și moralei capitaliste.

Maturizată înainte de vreme, învățînd să privească viața cu mai puțină seninătate, mai lucid și mai sever, ea nu renunță la

Anna și Andrea în seara primei lor întîlniri

dreptul de a fi fericită. Chiar atunci cînd resemnarea o face să accepte un angajament ciudat — alături de alte fete apare ca arcaș în arenă, fiind obiectul înfierbîntatelor pariuri ale spectatorilor dornici de „senzații tari" — în sufletul Annei trăiește pîlpîind ușor, destul însă ca să se reaprindă în toată amploarea la cea dintîi scăpărare, dragostea, setea de fericire. Iar deznodămîntul dureros al istoriei povestite pe ecran, poartă în sine grăuntele unei noi și superioare înțelegeri a vieții de către Anna Zaccheo. Dacă ea a pierdut pînă și iubirea celui de care-și legase toate nădejdile (Andrea, stăpînit de prejudecăți, nereușind s-o înțeleagă, va ezita să se căsătorească la reîntoarcere) eroina, prietena noastră dragă, cîștigă conștiința că e datoare să pășească înainte, cu fruntea sus, spre fericirea la care aspiră milioane de fete asemenea ei, în Neapole, în Italia, pretutindeni în lume. Iar atunci cînd, în finalul filmului, apropiindu-se de fereastra camerei ei, de unde poate îmbrățișa dintr-o privire întreg Neapole, Anna, cu un zîmbet șters pe față, dar animată de o nouă, neștiută, energie sufletească, șoptește: „Trebuie să trăiesc!" — al convingerea că ea va ști să-și cucerească prin propriile-i puteri dreptul la fericire, va găsi resurse să lupte împotriva hidoaselor rînduieli capitaliste.

Ieșind de la cinematograf, emoția încercată nu se risipește ca un fum care te-a învăluit o clipă, ci durabilă, te împiedică parcă să vorbești despre măiestria creatorilor filmului, te îndeamnă să prelungești în viață firele ficțiunii artistice, solidarizîndu-te cu soarta Annei Zaccheo, în care vezi — în chip firesc — nu numai un mesaj de protest, ci un om viu și apropiat. De aceea și rîndurile de față, lăsînd pe seama specialiștilor analizarea și disecarea „la rece" a meritelor scenariului, regiei, jocului actoricesc, operatorului și muzicii apar „în loc de cronica filmului".

MIHAIL LUPU

Munca lor nu e reprezentată prin norme și procente

„In sectorul III deraiase o locomotivă. Macaraua era în reparație. In cîteva secunde o altă locomotivă a tras trenul de ajutor la locul respectiv. Trebuia ca locomotiva să fie pusă pe linie în cel mai scurt timp. Cînd vrei să cîștigi întrecerea nu trebuie să fie nici o linie ocupată.

Fiecare din echipa noastră știa ce avea de făcut. Unul căra traverse, altul căuta un punct bun de sprijin pentru vinci — iar Iuglas Nicos cărase singur toate podolski-urile necesare. Aproape că nu puteai cronometra timpul așa de repede se desfășura totul.

Cînd totul a fost pus la punct o altă locomotivă a tras-o binișor pe cea deraiată și a așezat-o la loc pe linie. De acum alimentarea furnalului se putea face în bune condițiuni".

Stînd la masa din dormitorul nostru comun îl ascultam tăcuți pe veșnic înflăcăratul nostru povestitor Aristide din echipa trenului de ajutor din combinat. Echipa este formată numai din tineri. E condusă de Gagius Miteu, care-i mai priceput la organizarea lucrului, are fochist pe Blotu Ioan și încă patru lăcătuși printre care și pe Aristide. Sînt mai bine de două luni de cînd echipa lor a intrat pe schimb, dar niciodată nu s-a întîmplat ca una din linii să fie ocupată. Or, într-un combinat siderurgic ca cel din Hunedoara vă închipuiți că acest lucru este de o deosebită importanță pentru întregul mers al muncii.

Cînd l-am vizitat pe Aristide la lucru, trenul lor — care în loc de locomotivă are o macara uriașă și toată garnitura e formată doar din două vagoane — se găsea în gară, semn că toate liniile sînt libere. Dar băieții își găsiseră de lucru. Rînduiau sculele, controlau vinciurile, puneau totul la îndemînă.

Corespondent
COSTINEL CHIPRIOTIS

Din experiența fruntașilor Cincinalului

Despre folosirea mașinilor la uzinele „Iosif Rangheț"

Uzina constructoare de strunguri „Iosif Rangheț" din Arad și-a îndeplinit planul cincinal cu un an și trei luni înainte de termen. Cine vizitează uzina, zăbovește prin halele ei spațioase și stă pe-ndelete de vorbă cu minunații constructori ai strungului romînesc, află „secretul" sutelor și sutelor de strunguri produse peste plan: muncitorii de la „Iosif Rangheț" știu să smulgă mereu mai mult mașinilor cu care lucrează, se străduiesc să folosească la maximum tehnica modernă înaintată.

Puțină teorie despre mașini și oameni

Privind mașinile complicate, moderne de la „Iosif Rangheț" nu se poate să nu te gîndești cu mîndrie la marea forță a mașinii menită să ușureze munca omului și să-i îmbunătățească viața.

In capitalism, mașina —proprietate a capitalistului — contrar destinației sale firești, nu ușurează, ci îngreuiază munca, nu reduce, ci prelungește ziua de muncă, mărește cantitatea de muncă stoarsă în unitatea de timp, contribuie nu la creșterea bunei stări, ci la creșterea șomajului, a mizeriei oamenilor muncii. In capitalism mașina este o unealtă a capitalistului pentru stoarcerea sudorii muncitorului, un instrument pentru exploatarea sălbatică a celor ce muncesc.

In socialism mașina își poate exercita cu adevărat menirea ei. Ea este un minunat instrument în mîna celor ce muncesc, pentru mărirea continuă a productivității muncii, pentru un belșug crescînd de produse, pentru un nivel de trai mereu mai ridicat al poporului muncitor. Acest lucru îl vedem foarte clar și în țara noastră unde se construiește socialismul.

Partidul ne învață că mijlocul principal prin care se asigură ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii este creșterea necontenită a producției și productivității muncii. Experiența acumulată de întreprinderile fruntașe arată că creșterea productivității muncii are loc, înainte de toate, ca un rezultat al introducerii pe scară largă a tehnicii noi. Politica înțeleaptă a partidului, de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele, a permis și permite introducerea masivă, continuă și planificată a tehnicii noi în întreprinderile noastre.

Tehnica fără oameni care să știe s-o folosească bine este însă un lucru mort. Numai priceperea și hărnicia omului poate face din mașină un izvor de bună stare și belșug mereu crescînd. Așa cum ne arată partidul, sarcina importantă în momentul de față este, alături de înzestrarea întreprinderilor cu tehnica modernă, folosirea la maximum a utilajului, a mașinilor, a tehnicii.

Sarcina aceasta a înțeles-o temeinic colectivul uzinei „Iosif Rangheț".

Mașinile — bine îngrijite

Cu acelaș volum de utilaj se poate obține creșterea producției atît prin mărirea timpului de funcționare a mașinilor cît și prin creșterea producției mașinii în fiecare unitate de timp (de exemplu ora). Dar mărirea timpului de funcționare a mașinii se poate obține numai dacă ai grijă de mașină, dacă o întreții bine. La „Iosif Rangheț" există o preocupare permanentă pentru buna întreținere a mașinilor, a utilajului. Nu întîmplător sectorul mecanic-șef, sectorul care se ocupă în special de această muncă, este sector fruntaș pe uzină. Planul de revizie periodică și reparații pe acest an a fost respectat integral. Ciclul de reparații a fost lungit (s-a mărit intervalul dintre două reparații). A luat extindere organizarea de reparații rapide.

In focul întrecerii socialiste muncitorii se străduiesc să-și țină mașinile în cele mai bune condiții. Aproape toate mașinile sînt perfect întreținute. Brigada ce poartă numele lui „Pușkin", de la strungărie, brigadă condusă de Szygyarto Ștefan, este exemplu în întreținerea excelentă a mașinilor și bate recordul în... lipsa întreruperilor cauzate de defecțiuni. Aceasta oglindește conștiința politică a muncitorilor, grija lor pentru avutul obștesc.

O luptă permanentă se duce și pentru lichidarea întreruperilor cauzate de predarea schimburilor. Preluarea mașinilor din mers a căpătat o răspîndire largă fiind aplicată de 160 muncitori și ea se extinde mereu.

Succesele dobîndite de colectivul de la „Iosif Rangheț", în direcția măririi timpului de funcționare a mașinilor, se vădesc în faptul că indicele de utilizare extensivă (indicele care arată folosirea timpului de lucru a mașinilor) a crescut de la 0,28 în 1949, la 0,54 în anul 1955, adică de la ceva peste un schimb la aproape două schimburi complecte.

Mărirea timpului de funcționare a utilajului pe calea arătată mai sus, ne oferă, în industria noastră, mari posibilități pentru creșterea producției. Această mărire a timpului de funcționare a utilajului nu este însă nelimitată. Folosirea cît mai deplină a timpului de lucru în cadrul fiecărui schimb, creșterea numărului de schimburi, reducerea întreruperilor etc., toate acestea au o limită de timp. In cursul unui an, utilajul poate fi folosit cel mult 365 de zile. In schimb, posibilitățile măririi producției pe baza folosirii intensive a utilajului în fiecare unitate de timp sînt practic nelimitate.

Colectivul uzinei „Iosif Rangheț" știe să folosească larg aceste posibilități.

Metode înaintate, metode rapide

Extinderea metodelor înaintate de lucru în uzină se face sistematic. S-au creat toate condițiile necesare pentru generalizarea metodelor noi. In vederea extinderii metodelor Bîkov-Bortkevici și Colesov — de pildă — s-a organizat procesul de producție în așa fel încît la mașinile unde se pot aplica aceste metode să se prelucreze repere, piese corespunzătoare. Tot pe această linie s-a căutat să se asigure o cît mai mare fixitate a repartizării pieselor la lucru tocmai pentru a permite cîștigarea unei cît mai mari îndemînări la aplicarea metodelor rapide și găsirea de noi metode mereu mai productive. Adesea sînt organizate în uzină, demonstrații practice la care tehnicienii prezintă referate și muncitorii arată cum aplică ei metodele înaintate de lucru. Rezultatele acestei ofensive pentru extinderea metodelor noi sînt grăitoare: 97 strungari aplică metoda Bîkov-Bortkevici (față de 8 în 1951), 68 muncitori aplică metoda Colesov (față de 3 în 1951), 6 muncitori aplică metoda Savici, 23 metoda Komarov, 10 metoda Filipov. Metodele de așchiere rapidă și intensivă a metalelor sînt aplicate la 80—100 la sută din mașinile unde e posibilă aplicarea lor.

O mare amploare a luat în uzină mișcarea inovatorilor. Cabinetul tehnic lansează periodic teme de inovații care sînt cele mai necesare în perioada respectivă la executarea comenzilor. El ajută și îndrumă îndeaproape inovatorii. In uzină activează o brigadă de inovatori. Din 1951 pînă acum au fost aplicate 420 inovații. Valoarea economiilor realizate pe această cale, datorită măririi randamentului mașinilor, s-a ridicat la aproape 2.500.000 lei. Numai în cursul acestui an, au fost executate cca 60 de noi dispozitive care măresc randamentul mașinilor.

O atenție continuă se acordă realizării planului tehnologic al uzinei, îmbunătățirii continue a fișelor tehnologice. Tehnologii uzinei își axează activitatea pe rezolvarea acelor probleme de care depinde îmbunătățirea procesului tehnologic într-un anumit loc rămas în urmă. Planul tehnic pe acest an prevede 95 de măsuri tehnico-organizatorice.

Un mijloc important pentru intensificarea folosirii utilajului este mecanizarea proceselor de muncă principale și auxiliare. Mecanizarea nu numai că ușurează munca omenească dar îi ridică mult productivitatea La „Iosif Rangheț" au fost elaborate și aplicate anul trecut 12 măsuri de mică mecanizare.

Toate acestea au dat rezultate mari. Drept urmare a extinderii mișcării „rapidiștilor" viteza medie de tăiere la strunguri a ajuns la 133 m/minut față de 30 m/minut în 1950, iar viteza medie de tăiere la freze a ajuns la 70 m/minut față de 25 m/minut în 1950 Muncitorii rapidiști obțin zilnic cîte 2—3 norme peste sarcina de plan. Ce înseamnă progresele aduse de inovații, de introducerea de noi dispozitive, de îmbunătățirea procesului tehnologic, se poate vedea de pildă din faptul că pentru producerea axului principal al strungului (una din piesele de bază) erau necesare în 1952 peste 2.200 minute, iar azi sînt necesare doar 990 minute iar pentru realizarea șurubului mamă al strungului (tot piesă de bază) sînt necesare acum 340 minute față de 890 în 1952. Un singur dispozitiv a făcut ca timpul de producere a discului gradat pentru strung să fie redus de la 50 la 18 minute.

Și iată însfîrșit un „amănunt" care arată cum au acționat micile dispozitive și diversele inovații „mărunte". Anul trecut productivitatea muncii a crescut la uzina „Iosif Rangheț" cu 25 la sută, iar circa 10 la sută sînt datorite inovațiilor și dispozitivelor noi aplicate la mașini.

Toată această bătălie pentru folosirea metodelor înaintate nu s-ar putea desfășura cu succes fără oameni pricepuți, calificați, capabili să folosească tehnica nouă.

Cadre la nivelul tehnicii noi

In uzină, se desfășoară larg mișcarea pentru ajutorarea celor rămași în urmă și ridicarea lor la nivelul fruntașilor. Muncitorii vîrstnici, pricepuți îi ajută cu dragoste pe tineri. Adam Schneider, membru de partid, unul din cei mai buni strungari ai uzinei, a calificat la locul de muncă zeci de tineri. Unul din „elevii" lui Schneider, Szygyarto Ștefan a ajuns repede printre strungarii fruntași și a calificat la locul său de muncă alți tineri strungari. Exemple ca acestea sînt numeroase. Comuniștii Vasile Deheleanu, Weiss Ludovic, Alexandru Veri și Ștefan Mainko au calificat peste 60 muncitori, printre care actuali fruntași ca: Iuliu Cosma, Alexandru Brădean și alții. In uzină s-au organizat cursuri de minim tehnic frecventate de un mare număr de tineri. Cabinetul tehnic în colaborare cu A.S.I.T. organizează odată pe săptămînă cu tinerii, cursuri de instructaj și sfaturi tehnice. Cabinetul tehnic ajută pe tinerii care rămîn sub normă prin organizarea unor cursuri tehnice speciale.

In urma chemării lansate de brigada utemistă nr. 6, condusă de Dragoș Mihai: „Să-i ajutăm pe cei rămași în urmă să devină fruntași!" s-a dezvoltat o puternică acțiune a tinerilor în direcția ridicării calificării. Organizația U.T.M. a mobilizat tinerii tehnicieni și ingineri să țină un ciclu de conferințe pe teme tehnice creînd pentru aceasta un colectiv special.

Problemele calificării, ridicării celor rămași în urmă, perfecționării procesului tehnologic, întreținerii mașinilor, stau în atenția și preocuparea tuturor participanților la întrecerea socialistă printre care toți utemiștii uzinei. Iată de pildă angajamentul rectificatorului Mainko Ștefan: „Voi ajuta pe Krausz Ștefan să realizeze cu 6 la sută mai mult ca în luna trecută. Voi da o inovație. Voi depăși norma cu 50 la sută față de luna trecută".

In felul acesta, cu perseverență, harnicul colectiv de la „Iosif Rangheț" smulge mașinilor un randament mereu mai ridicat, o producție mereu mai mare.

Cîteva cifre grăitoare și... iarăși puțină teorie

Intre anii 1950—1955 cu aceleași mașini, producția globală a uzinei „Iosif Rangheț" a crescut cu 517 la sută, iar productivitatea muncii pe cap de muncitor cu 387 la sută.

Ridicînd mereu productivitatea muncii prin folosirea cît mai bună a mașinilor, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la „Iosif Rangheț" ca și cei din alte întreprinderi au dobîndit succese pe drumul reducerii prețului de cost. In semestrul I al acestui an prețul de cost la „Iosif Rangheț" a scăzut cu 24,50% față de aceeași perioadă a anului trecut. Muncitorii de la această uzină au dat patriei strunguri mereu mai multe peste plan, mai ieftine. Ei au dat pînă la 1 noiembrie a.c. 2.295.244 lei acumulări socialiste peste plan din cele 3.000.000 pe care s-au angajat să le dea pînă la sfîrșitul anului.

Toate aceste realizări ale colectivului de la „Iosif Rangheț" se datoresc înainte de toate felului în care organizația de partid a uzinei a știut să conducă lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor. Organizația U.T.M. a constituit un ajutor de nădejde al organizației de partid mobilizînd tinerii la toate acțiunile inițiate și conduse de aceasta.

In domeniul creșterii productivității muncii, în domeniul folosirii mașinilor, la „Iosif Rangheț" mai există însă rezerve mari, posibilități încă nefolosite deplin. De exemplu, va trebui luptat pentru ridicarea schimbului de noapte la nivelul celui de zi, pentru generalizarea metodelor de rabotare intensivă (Filipov) și frezare rapidă (Savici) care sînt aplicate de un număr încă restrîns de muncitori, pentru îmbunătățirea calificării tinerilor și pentru lărgirea mișcării inovatorilor, pentru perfecționarea mecanizării tuturor proceselor de muncă și accelerarea micii mecanizări.

Tineretul de la „Iosif Rangheț", organizația U.T.M. a uzinei au multe de făcut în lupta pentru dezvoltarea succeselor dobîndite pe linia folosirii cît mai bine a mașinilor.

In mîinile tinerilor muncitori, în mîinile tuturor lucrătorilor din industria noastră stă posibilitatea de a face ca mașinile să dea un randament mereu mai mare.

Valorificînd experiența acumulată în cursul cincinalului, învățînd din experiența colectivelor fruntașe, muncitorii din întreprinderile noastre industriale întîmpină cel de-al doilea Congres al P.M.R. străduindu-se să folosească cu iscusință nesecatele rezerve și posibilități existente. Fiecare tînăr din industrie trebuie să se gîndească cum poate folosi mai bine mașina la care lucrează, ce metode înaintate poate aplica pentru a întîmpina cu cinste Congresul partidului.

EM. RUCAR

Maria Olteanu a devenit candidată de partid

Maria Olteanu — sau cum îi spun toţi, Marioara — a ţinut cu tot dinadinsul să muncească într-o întreprindere textilă. Atunci cînd şi-a văzut visul împlinit a fost cea mai fericită.

Marioara e o fată drăguţă, scundă; la 19 ani pare încă un copil. Părul scurt, strîns într-o basma, îi scoate mai mult în valoare frumuseţea ochilor. Marioara a venit să muncească la întreprinderea „Textila Griviţa"-Bucureşti de mai bine de doi ani. Avea un unchi paznic care-i vorbise adeseori despre munca din fabrică, despre maşinile de aici, despre oamenii care, cu adevărate mîini de aur, le conduc.

Fata aceasta îmbrăcată modest, ca o elevă în orele de practică, este astăzi una dintre muncitoarele fruntaşe ale secţiei.

La 19 ani Maria Olteanu are multe amintiri. Unele mai vechi, triste, altele dimpotrivă, frumoase. Încă din primele zile de venirea în fabrică fata a găsit aici un colectiv puternic, sănătos, de adevăraţi prieteni care a ajutat-o să păşească în viaţă, să devină o bună muncitoare. În fabrică Marioara a intrat în marea familie a utemiştilor.

La prima vedere Marioara pare o fată timidă, zgîrcită la vorbă, mai ales cînd aduci discuţia despre succesele din munca ei. Dar între timiditatea ei aparentă şi felul cum munceşte este un mare contrast. La lucru ea dă dovadă de multă îndrăzneală şi operativitate. Muncitoarele secţiei apreciază foarte mult puterea ei de muncă, disciplina de care dă dovadă în producţie. La cele patru maşini la care lucrează, ea îşi îndeplineşte sarcinile în mod conştiincios, întrecînd zilnic norma cu cîte 20-30 la sută. Şi aceasta fără să facă lucrări supra-naturale.

De cum intră în secţie — îndeobşte cu 10-15 minute înainte de începerea lucrului — Marioara se îndeletniceşte cu gospodărirea locului de muncă. Îşi unge cu grijă maşinile, le controlează atent să vadă dacă nu cumva s-a defectat ceva. Cînd s-a convins că ele vor merge ca ceasul, începe să-şi aducă bobinele cu fire pe care le aşează una cîte una în rastel.

Pentru ea pregătirea locului de muncă are o mare însemnătate. A învăţat aceasta de la unele muncitoare mai vechi din secţie care, fiind preocupate de această problemă, reuşesc să obţină succese tot mai importante în muncă. La ora fixată pentru începerea muncii în schimb, orice discuţie inutilă încetează şi lucrul se porneşte. Acum tînăra noastră se îngrijeşte de buna funcţionare a maşinilor, de evitarea întreruperilor în mersul lor. Întreaga atenţie a fetei e îndreptată înspre felul cum funcţionează benzile de pieptănat care au un mare rol în îmbunătăţirea calităţii liniei pentru fire. Din cînd în cînd ea le unge cu ulei şi le curăţă de scame. Atunci cînd una din maşini se defectează, cheamă imediat meşterul şi împreună caută să o facă din nou să meargă.

Dar tînăra noastră nu-i preocupată numai de munca ei. Marioara explică cu plăcere cum lucrează şi altor tovarăşi. Pe tînăra Niculina Gheorghe ca şi pe Maria Nistor, o femeie în vîrstă, ea le-a ajutat să se califice, să cunoască toate „tainele" meseriei.

Într-o consfătuire de producţie care a avut loc în luna octombrie, Maria Olteanu s-a angajat ca în cinstea Congresului partidului să depăşească planul cantitativ şi calitativ cu 2 la sută. Faţă de angajamentul luat, ea depăşeşte acum zilnic norma cu 19,4 la sută, dînd lucru de bună calitate.

Datorită succeselor pe care le-a obţinut în munca profesională, a dragostei cu care-şi îndeplinea sarcinile obşteşti pe care le primea, ea a fost aleasă cu încredere în comitetul organizaţiei de bază U.T.M. unde a răspuns pînă nu de mult de munca de producţie şi calificare.

— Dar cum reuşeşte Marioara să le facă pe toate? — se întreba unele fete. Ba o vezi la raion, ba la cercul politic, ba la muncă voluntară sau la repetiţiile de la cor, iar cînd dai pe la ea pe acasă, totdeauna găseşti pe masă cărţi deschise, sau lucru de mînă... că are fata 19 ani şi de... mîine, poimîine...

Marioara ştie să găsească în viaţă multe lucruri interesante, atractive şi se ocupă de toate la fel de serios şi cu acelaşi interes. Ea este o bună muncitoare în producţie, un prieten înţelegător şi un tovarăş săritor. La ea vin tinere muncitoare pentru a se sfătui cum să organizeze mai bine munca, ce forme de învăţămînt politic să aleagă, cum să-şi petreacă timpul liber. Şi ea caută şi găseşte calea spre inima fiecăreia.

Succesele Mariei Olteanu în munca de fiecare zi au la bază dragostea nemărginită faţă de partid, faţă de profesiunea aleasă. Această dragoste a biruit greutăţile ivite la început, i-a întărit încrederea în forţele ei de muncă, a călit în ea o inimă de adevărat utemist.

Entuziasmul şi dragostea ei de muncă izvorăsc din conştiinţa omului care ştie pentru ce luptă, care-i convins că nu munceşte numai pentru depăşirea normelor, pentru un plan. Ea luptă pentru ca oamenii muncii din ţara noastră să aibă şi cît mai multe ţesături de lînă, să se bucure din plin de ele.

În urmă cu cîtva timp cererea utemistei Maria Olteanu de a fi primită în rîndurile candidaţilor de partid a fost discutată în adunarea comuniştilor din fabrică. Atunci a trăit Marioara clipe de neuitat. Comuniştii au analizat munca şi purtarea ei, au lăudat-o pentru succesele obţinute, dar nu s-au sfiit să-i arate şi lipsurile pe care le mai are şi ce are de făcut pentru a le înlătura. În cele din urmă au votat cu încredere primirea ei în rîndurile candidaţilor de partid.

Acum, în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al partidului, la cele patru maşini la care lucrează şi de care o leagă multe amintiri, tînăra candidată de partid Maria Olteanu munceşte cu hotărîre pentru depăşirea angajamentului luat.

GEORGETA VASILIU

PASIUNEA PENTRU ȘTIINȚA

Se susţin două păreri în legătură cu rolul cercurilor ştiinţifice. Unii afirmă că munca în cercurile ştiinţifice ar fi un prilej de continuare şi aprofundare a cunoştinţelor dobîndite la cursuri. Alţii spun că cercurile ştiinţifice sînt mai ales o formă de ucenicie ştiinţifică.

Ambele păreri sînt perfect valabile şi întemeiate. La ele putem să mai adăugăm o idee, aceea că cercurile ştiinţifice studenţeşti sînt şi un puternic mijloc de educaţie ştiinţifică, de cultivare a gîndirii ştiinţifice, a dragostei pentru ştiinţa înaintată, pentru cercetare, o şcoală a pasiunii pentru ştiinţă.

Prin sfera acestor considerente este bine să privim şi activitatea practică a cercurilor ştiinţifice studenţeşti. Munca în cercul ştiinţific cere pasiune pentru cercetare, preocupare atentă pentru studiu. Acest lucru arată că nu pot desfăşura activitate ştiinţifică decît studenţii fruntaşi la învăţătură.

Facultăţile noastre au numeroşi studenţi fruntaşi la învăţătură şi numărul acestora creşte de la sesiune la sesiune. Dacă adăugăm la aceasta şi creşterea exigenţei la examene ne dăm bine seama că ne aflăm în faţa unui număr însemnat de studenţi pentru care învăţătura, interesul pentru ştiinţă a devenit principala lor preocupare. Aceşti tineri trebuie ajutaţi să-şi continue munca, să-şi aprofundeze cunoştinţele, să depăşească limitele cunoştinţelor pe care le primesc la cursuri. Fără îndoială că cercurile ştiinţifice creează această posibilitate.

Unele cadre didactice însă, ca de pildă cele de la Institutul politehnic şi Institutul de medicină din Iaşi, sînt de părere că cercurile ştiinţifice nu trebuie să aibă un caracter larg, ci dimpotrivă, cît mai restrîns, altfel acestea îşi pierd ţinuta ştiinţifică. Ei dau şi un procent — cam 20% din numărul total de studenţi — de care să se ţină seama în munca de recrutare în cercurile ştiinţifice. Rezultatul: la Institutul politehnic Iaşi în anul şcolar trecut au fost membri ai cercurilor ştiinţifice 118 studenţi.

E posibil oare ca din aproape 2.000 de studenţi de la Institutul politehnic Iaşi numai 118 să fi avut rezultate foarte bune la învăţătură? Rezultatele obţinute de studenţi la sfîrşitul anului şcolar trecut ne-au dovedit contrariul.

Cercurile ştiinţifice avînd ca unul din principalele lor scopuri de a ajuta pe studenţi să-şi lărgească orizontul cunoştinţelor, să aprofundeze ceea ce au învăţat la cursuri pot realiza aceasta atrăgînd în activitatea lor un număr cît mai mare de studenţi fruntaşi.

Iată un exemplu: în anul IV, la secţia fizică a Facultăţii de matematici de la Universitatea „C. I. Parhon", sînt 80 de studenţi dintre care circa 50 au rezultate bune şi foarte bune la învăţătură şi cam tot 50 de studenţi participă la activitatea ştiinţifică, în diferite cercuri. In anul trecut a fost prezentată şi premiată la Conferinţa ştiinţifică studenţească pe Capitală lucrarea studentului P. Drancea din anul IV. Fizică (Cercul de Radiofonie) intitulată „Magnetofonul la viteze mici", o lucrare deosebit de valoroasă care măreşte cu mult capacitatea de imprimare a benzii. Studenţii din acest an au prezentat şi alte lucrări valoroase. Acest lucru dovedeşte că ţinuta ştiinţifică a unui cerc nu este în funcţie de numărul redus al membrilor cercului, ci mai ales de pregătirea şi activitatea membrilor cercului.

Pentru o tematică actuală şi legată de viaţă

Unul din principalii factori care asigură succesul activităţii ştiinţifice este alegerea tematicii şi repartizarea ei spre realizare, membrilor cercului.

Legătura tematicii cu problemele industriei noastre, ale agriculturii, cu problemele noastre culturale a creat activităţii ştiinţifice perspective mai largi, a făcut ca temele să intereseze pe studenţi.

Realizările vin să confirme aceasta. Lucrări ca: „Studiul rodajului la rece", executată de studenţii M. Mateescu şi I. Bunea de la Institutul agronomic din Bucureşti în cadrul căreia pe baza unor cercetări şi experienţe făcute asupra tractorului I.A.R. s-a ajuns la propuneri valoroase privind sistemul de ungere al acestuia. Lucrarea „Folosirea conducătorilor de protecţie la liniile electrice de tensiune medie" făcută de studentul Apolon Mihailovici de la Institutul politehnic Bucureşti este de asemenea o lucrare originală şi valoroasă din punct de vedere practic.

Tematica unor cercuri ştiinţifice nu este totuşi destul de interesantă, problemele pe care le pune nu atrag pe studenţi. De multe ori tematica rămîne aceeaşi de la an la an fără să fie îmbogăţită cu noile cuceriri ale ştiinţei. Uneori se întîmplă ca tematica să n-aibă actualitate, să nu ţină seama de necesităţile construirii socialismului în ţară la noi.

Cercul de limbi clasice de la Facultatea de filologie Bucureşti, de pildă, are lucrări ca: „Figura lui Marius la Salustius". Se întîmplă uneori ca în fixarea tematicii să nu se ţină cont de specificul cercului. Aşa de pildă, studentul Virgil Ani (anul III filologie Bucureşti) de la cercul de limbă italiană a făcut referatul „Leonardo da Vinci, om de ştiinţă şi gînditor". Oare această lucrare nu intra mai degrabă în competenţa unui student de la filozofie?

Problemele culturii noastre noi, ale literaturii noastre sînt prea puţin tratate în cercurile de literatură. Din lucrările prezentate la conferinţa pe Capitală, în secţia limbă şi literatură, una singură se referă la problemele literaturii noastre noi, iar valorificarea moştenirii culturale este reprezentată la fel — numai printr-un referat (Un scriitor uitat, I. Codru Drăguşan — autorul studiului fiind studentul Zalis de la Universitatea „C. I. Parhon").

Se întîmplă uneori ca studenţi din anul II să facă lucrări care pot fi realizate de cei din anul V, ceea ce nu-i de loc pedagogic. Studenţii din anii mai mici trebuie să înveţe mai întîi să-şi organizeze studiul, cercetarea (să se ocupe de planul lucrării, stilul, metoda de muncă, întocmirea bibliografiei, scoaterea fişelor etc.).

> **Locul studenţilor fruntaşi este în cercurile ştiinţifice**

Uneori, catedrele nu ţin seama în alcătuirea tematicii de propunerile membrilor cercului, ceea ce duce la nemulţumiri. In alte cazuri, neţinîndu-se seamă de posibilităţile studenţilor şi de condiţiile existente (condiţii materiale şi de documentare etc.), catedrele primesc drept bună orice propunere fără să o studieze mai temeinic.

Cadrele didactice trebuie să îndrume pe studenţi spre acele lucrări care sînt în competenţa lor.

Pentru a asigura succesul activităţii ştiinţifice studenţeşti, tinerii cercetători trebuie să se bucure de un sprijin calificat şi permanent. Acest sprijin poate fi dat cel mai bine atunci cînd sînt just apreciate posibilităţile şi mijloacele.

Cercul trebuie să-şi trăiască viaţa

Buna desfăşurare a activităţii ştiinţifice studenţeşti depinde în mare măsură şi de felul în care se desfăşoară viaţa cercului. Pe zi ce trece activitatea ştiinţifică a studenţilor intră în sfera principală de activitate, atît a organelor de îndrumare şi de conducere, cît şi a studenţilor fruntaşi.

Legătura între producţie şi activitatea cercurilor ştiinţifice studenţeşti se strînge tot mai mult. Astfel se face o mai temeinică orientare a cercului spre problemele imediat necesare practicii construirii socialismului în ţara noastră.

Unele cercuri de la Institutul agronomic Bucureşti, Institutul agronomic Iaşi, Institutul politehnic Bucureşti au mers şi mai departe. Ele dau şi primesc un preţios ajutor prin schimbul organizat de informaţii tehnico-ştiinţifice, metode de lucru cu cercurile de minim tehnic, din fabrici şi uzine şi respectiv cu brigăzile de minim agrozootehnic din agricultură. Această colaborare a dat naştere la lucrări valoroase aşa cum este de pildă, lucrarea „Caracterul complex agro-pedologic din G.A.S. Buciumeni", executată de studenţii cercului agro-pedologic de la Institutul agronomic Iaşi.

Schimburile de experienţă (comunicări de rezultate, metode de lucru etc.) între cercuri care execută lucrări asemănătoare sînt de asemenea un lucru pozitiv. Asemenea schimburi de experienţă au dus la realizarea unor lucrări interesante, la îmbunătăţirea metodelor de muncă. S-au făcut schimburi de experienţă interesante între cercurile Universităţii „C. I. Parhon" cu cele de la Universitatea „Victor Babeş" din Cluj şi „A. I. Cuza" din Iaşi, precum şi între alte cercuri ştiinţifice. In unele cazuri însă, aceste schimburi de experienţă au contribuit doar la cunoaşterea studenţilor, iar din punct de vedere ştiinţific, ele nu au reprezentat un lucru deosebit.

Şedinţele comune de referate sînt foarte utile, ele trebuie însă organizate în urma unei lungi colaborări între membrii cercurilor ştiinţifice din aceeaşi specialitate. Altfel lucrurile se rezumă la informare şi constatare, şedinţele devin formale. Se pot întreprinde chiar lucrări pe teme mai largi, care să cuprindă studenţi din mai multe cercuri cu specialităţi apropiate. Aceste lucrări, în afară de valoarea lor ştiinţifică, dau posibilitatea studenţilor să se deprindă cu munca în colectiv.

Cercurile studenţeşti cu caracter cultural-artistic au şi ele posibilitatea să aibă o cît mai strînsă legătură cu viaţa. Cercurile de literatură pot patrona un cerc literar dintr-o fabrică, cele de la institutele de artă scenică un cerc de artişti amatori.

O altă formă importantă a legăturii cercurilor ştiinţifice cu terenul este practica de vară. Pînă acum această formă a fost insuficient folosită, sînt puţini acei care au cules date în timpul practicii pentru lucrările lor la cercurile ştiinţifice. Merită totuşi a fi subliniată rîvna cu care cîţiva studenţi ai Institutului forestier din Oraşul Stalin şi cîţiva membri ai cercului de geofizică de la Facultatea de geologie şi geografie a Universităţii „C. I. Parhon" au cules date pentru lucrările lor.

Realizarea acestui lucru este îngreunată de faptul că studenţii sînt prea puţin îndrumaţi să lucreze mai mulţi ani la o temă. De obicei se întîmplă aşa: pe la începutul anului se împart temele, iar studenţii le termină la sfîrşitul anului. Odată cu sfîrşitul anului şcolar se termină şi activitatea ştiinţifică. Studentul aşteaptă apoi pînă la toamnă cînd îşi va alege altă temă. In acest fel vacanţa şi practica de vară, care oferă largi posibilităţi pentru documentare, nu sînt folosite.

Conducerile cercurilor ştiinţifice trebuie să îndrume pe membrii cercurilor să poarte corespondenţă ştiinţifică, să facă schimb de informaţii ştiinţifice, să facă comunicări de rezultate cu membrii cercurilor ştiinţifice din alte institute din ţară sau de peste hotare, cu studenţii sovietici.

Prestigiul unui cerc ştiinţific constă în primul rînd în activitatea membrilor săi, în calitatea şi seriozitatea muncii lor.

Există şi cercuri care îşi duc formal activitatea, figurînd doar ca o cifră de plan. Aşa sînt cercul de merceologie alimentară şi cercul de statistică de la I.S.E.P. Bucureşti, de teoria şi practica presei de la Facultatea de ziaristică, cercuri care prin activitatea lor nu atrag atenţia studenţilor fruntaşi la învăţătură. De asemenea, nu sînt folosite suficient mijloacele de popularizare şi stimulare a studenţilor care lucrează în cercurile ştiinţifice.

Ministerul Învăţămîntului care a luat hotărîrea de a edita un buletin al cercurilor ştiinţifice, nu a editat acest buletin nici pînă în momentul de faţă.

Aceste lucruri îngreunează mult buna desfăşurare a activităţii cercurilor ştiinţifice studenţeşti şi trebuie luate grabnic măsuri pentru remedierea lor.

★

Pentru organizaţiile U.T.M. din Institutele de învăţămînt superior munca ştiinţifică a studenţilor trebuie să fie una din principalele preocupări. Ele trebuie să îndrume îndeaproape cercurile ştiinţifice studenţeşti.

Împotriva muncii în asalt, împotriva campaniilor care atît la învăţătură cît şi în activitatea ştiinţifică sînt dăunătoare, trebuie luate măsuri încă de pe acum.

Responsabilitatea muncii ştiinţifice a studenţilor trebuie încredinţată utemiştilor fruntaşi la învăţătură, cu pasiune pentru munca ştiinţifică, care să asigure alături de cadrele didactice succesul muncii în cercurile ştiinţifice studenţeşti.

PETRE VEDEA

Cu privire la chestiunea reluării relaţiilor diplomatice dintre R. P. R. şi Grecia

La întrebarea unui corespondent al Agenţiei Romîne de Presă privind chestiunea reluării relaţiilor diplomatice între R.P.R. şi Grecia, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P.R. a declarat:

Guvernul romîn şi-a exprimat în repetate rînduri dorinţa reluării relaţiilor diplomatice între R.P.R. şi Grecia şi a luat în mod practic iniţiativa în această privinţă. La 13 octombrie 1954, ministrul R.P.R. la Haga a transmis ambasadorului grec propunerea guvernului romîn pentru reluarea relaţiilor şi schimbul de misiuni diplomatice între cele două ţări. Această propunere a fost repetată la 15 iunie 1955, precum şi la 4 noiembrie 1955.

Din partea sa, guvernul grec deşi a arătat că în principiu doreşte stabilirea raporturilor diplomatice, nu a dat urmare propunerii guvernului romîn, formulînd cererea ca înainte de stabilirea relaţiilor diplomatice, guvernul romîn să-şi asume obligaţia acoperirii unor pretenţii financiare mai vechi ale Greciei.

Guvernul romîn, călăuzit de principiul rezolvării prin tratative a problemelor litigioase, a arătat că este gata să discute şi aceste probleme financiare şi a invitat o delegaţie greacă la Bucureşti în scopul rezolvării acestor chestiuni chiar înaintea restabilirii relaţiilor diplomatice. Dar guvernul grec, cu toată oferta pozitivă a guvernului romîn, n-a acceptat pînă în prezent aceste discuţii.

Guvernul romîn şi-a afirmat mai departe poziţia sa pozitivă aşa cum rezultă din propunerea înaintată la 4 noiembrie a.c. guvernului grec prin ambasadorul său din Haga. In aceasta se arată că „guvernul romîn şi-a exprimat în mai multe rînduri dorinţa sa de a restabili relaţii diplomatice cu Grecia, ceea ce ar fi în interesul ambelor ţări, al dezvoltării relaţiilor economice şi culturale dintre ele".

In ceea ce priveşte problemele financiare, se afirmă din nou că „guvernul romîn doreşte să cunoască poziţia guvernului grec în chestiunea pretenţiilor financiare-economice şi să caute împreună cu partea greacă o soluţie acceptabilă, independent de chestiunea reluării relaţiilor diplomatice".

Aşteptăm ca guvernul grec să vină în întîmpinarea propunerilor guvernului romîn.

Guvernul romîn consideră că restabilirea relaţiilor diplomatice nu poate fi decît în avantajul normalizării şi al bunelor relaţii dintre cele două ţări, că ele ar favoriza dezvoltarea relaţiilor comerciale şi a relaţiilor culturale între popoarele noastre iubitoare de pace şi legate printr-o veche prietenie.

INFORMAŢII

● Recent s-a încheiat un acord cu privire la schimbul de filme dintre R.P.F. Iugoslavia şi R.P.R.

Printre producţiile cinematografiei iugoslave pe care spectatorii din ţara noastră le vor putea viziona în curînd se numără filmele artistice „Doi prieteni", care înfăţişează un episod din lupta poporului iugoslav pentru eliberarea de sub jugul fascist şi „Furtuna echinoxului" realizat după o piesă de Yvo Voinovitc.

● La invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, joi dimineaţa au sosit în Capitală compozitorul şi dirijorul Allan Bush şi criticul muzical Malcolm Rayment.

● Joi dimineaţa a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Roma, unde va participa la lucrările Congresului Asociaţiei Italia—U.R.S.S., tov. Ofelia Manole, vicepreşedinte al A.R.L.U.S.-ului.

(Agerpres)

GRIGORE ALEXANDRESCU

La 70 de ani de la moartea poetului

Deschizînd azi — la 70 de ani de la moartea poetului — un volum de versuri ale lui Grigore Alexandrescu, încerci bucuria de a descoperi creaţii vii, pulsînd de idei şi sentimente puternice, peste care trecerea anilor nu a lăsat să cadă colbul uitării. Ceea ce pentru destui tineri — elevi îndeosebi — apare (de ce n-am recunoaşte-o?) desuet şi lipsit de interes, dezvăluie cititorului înţelegător trainica ancorare în realitatea vremii sale a poetului şi fabulistului paşoptist, căldura cu care a împărtăşit aspiraţiile înaintate, democratice ale epocii, pasiunea cu care s-a alăturat luptei împotriva nedreptăţilor sociale.

Grigore Alexandrescu s-a format din adolescenţă în spiritul unor idei umaniste luminoase (în şcoală, la Colegiul Sf. Sava, se făcuse repede preţuit pentru cunoştinţele sale solide de literatură clasică — recita versuri şi scene întregi din Anacreon, Sofocle, Euripide, cunoştea pe Racine, Voltaire, Byron, Victor Hugo). Legătura lui cu cercurile democratice care pregăteau mişcarea de la 1848 n-a făcut decît să întărească atitudinea combativă protestatară a poetului faţă de rînduielile politice şi sociale strîmbe, dragostea lui de patrie şi popor. Aşa se explică în mare liniile directoare ale operei sale: preamărirea vitejilor patrioţi din trecut, al căror exemplu se cerea neapărat recomandat în epoca sa, simpatia pentru cei mulţi, cîntarea frumuseţilor naturii patriei, satirizarea vehementă — în satire, epistole şi fabule — a mai marilor vremii, condamnarea făţişă sau ocolită a tiraniei, a moravurilor cosmopolite, demagogice, ipocrite ale cercurilor sus-puse.

Se poate spune că Grigore Alexandrescu a fost unul dintre acei „oameni frumoşi" care, cum povesteşte el însuşi în fabula „Oglindele", „arăt cîte-o oglindă acelor urîcioşi". Cu un pătrunzător spirit de observaţie, căruia nu i-au scăpat cele mai felurite aspecte ale realităţii, poetul a pus o oglindă în faţa cîrmuitorilor ţării, a claselor dominante, arătîndu-le urîciunea lor morală şi spirituală, biciuindu-le racilele, deopotrivă vechile năravuri feudale şi noile manifestări ale burgheziei, trădătoare a idealurilor revoluţionare de la 1848. Nu vom aminti aci rînd pe rînd fabulele, satirizarea ascuţită a „dulăului Samson" care vrea egalitate... „dar nu pentru căţei" sau ironizarea caustică a „vulpoiului" care predică dreptatea pentru toate vietăţile cerînd drept răsplată „cîţiva curcani"; nici nu vom relua comentarea celebrei „Satire a duhului meu", operă pe drept cuvînt socotită piatră de temelie a dezvoltării ulterioare a marii noastre poezii clasice, pătrunse de mesajul acuzator la adresa orînduirii crude şi nedrepte „ce lumea o împarte în mizeri şi bogaţi".

Să ne oprim însă la versurile, nu mai puţin celebre, închinate de Grigore Alexandrescu „Anului 1840", de a cărui venire poetul lega nădejdile sale de mai bine. Aci apare nemijlocit poziţia militantă a scriitorului, care cu un patos impresionant, situîndu-se în rînd cu poporul, se face ecoul năzuinţelor şi cerinţelor maselor:

„Eu nu îţi cei în parte nimica pentru mine: / Soarta-mi cu a mulţimii aş vrea să o unesc; / Dacă numai asupră-mi tu poţi s-aduci vreun bine, / Eu rîz d-a mea durere şi o despreţuiesc.

. . . .

Dar aş vrea să văz ziua pămîntului vestită, / Să răsuflu un aer mai slobod, mai curat; / Să pierz ideea tristă, de veacuri întărită, / Că lumea moştenire despoţilor s-a dat".

Se cuvine de asemenea să subliniem vigoarea romantică, suflul pios, plin de recunoştinţă şi înţelegere a pildei celor mai buni dintre strămoşi, cu care Grigore Alexandrescu a reînviat în unele poezii mărturia „vitejiilor trecute", cum ar fi imaginea glorioasă a domnitorului Mircea cel Bătrîn — exemplu de patriot şi apărător al libertăţii ţării împotriva atacurilor imperiului otoman.

Inălţimea idealurilor democratice ale poetului, adîncimea observaţiilor şi meditaţiilor asupra realităţilor contemporane lui, atitudinea fermă alături de popor împotriva asupritorilor — iată elementele care ţin şi azi vie creaţia lui Grigore Alexandrescu. In ea s-au cristalizat în chip artistic — deschizînd astfel făgaş înfloririi de mai tîrziu a poeziei clasice romîneşti prin Alecsandri şi mai ales prin Eminescu — propriile convingeri ale poetului: **„...cred că poezia, pe lîngă neapărata condiţie de a plăcea, condiţie a existenţei sale, este datoare să exprime trebuinţele societăţii şi să deştepte simţimente frumoase şi nobile, care înalţă sufletul..."**

MIRCEA ANDREI

Expoziţie interregională

Doi ani şi jumătate a lucrat tînărul pictor Dan Hatmanu la tabloul intitulat „Muncitorii în loje" lucrare care exprimă cu măiestrie emoţia artistică pe care o trăieşte o familie de muncitori la vizionarea unui spectacol.

Tabloul acesta l-a prezentat în cadrul expoziţiei interregionale de artă plastică deschisă zilele acestea la Iaşi în Palatul de cultură.

Încă din primele zile sute de muncitori, studenţi şi elevi au vizitat această expoziţie la care participă cu lucrări pictori, sculptori şi graficieni din oraşele Galaţi, Iaşi, Suceava şi Bacău.

Mult interes stîrnesc îndeosebi lucrările pictorilor Hîrtopeanu, Vedenivski precum şi cele ale tînărului sculptor Vladimir Florea şi graficianului Vasile Dobrian.

Corespondent
I. ŞTIRU

COLŢUL tînărului corespondent

Primii paşi

Se ştie din bătrîni că orice început e greu. Începutul în munca de corespondent voluntar nu face nici el excepţie.

Minunatele realizări din producţie, succesele în învăţămînt, impresiile rămase în urma lecturii unei cărţi, o excursie frumoasă, o serată literară reuşită sînt fapte interesante care se cer împărtăşite. Acesta însă nu e un lucru simplu pentru tînărul care n-a făcut niciodată ceva asemănător. Cînd pune mîna pe toc, gîndurile i se învălmăşesc. Ar vrea să pună pe hîrtie tot ce gîndeşte, dar nu reuşeşte să aştearnă nici măcar un rînd. Mulţi tineri, descurajaţi de prima încercare nereuşită, renunţă. Dacă aceşti tineri privind coala albă pe care o au în faţă s-ar gîndi la un bun prieten căruia i-ar scrie povestindu-i în cuvinte simple, cu căldură, tot ceea ce pe el l-a impresionat, fără îndoială că nici albul imaculat al coalei de hîrtie, nici vălmăşagul de gînduri nu l-ar mai speria făcîndu-l să renunţe.

Faptele sînt, oamenii de asemenea, dar cum trebuie ele sistematizate, care este forma cea mai potrivită, aceasta este problema care stă în faţa corespondentului voluntar, de rezolvarea căreia depinde calitatea corespondenţei pe care el o va trimite. Rezolvarea nu va fi greu de găsit dacă corespondentul se va gîndi la foloasele pe care cei ce vor citi corespondenţa lui, le vor trage. El trebuie să se întrebe mereu: — Oare e suficient de clară corespondenţa? Metodele sînt astfel expuse pentru ca şi alţii să le poată aplica? Am verificat eu cu atenţie datele pentru ca să nu se strecoare vreo greşeală? Reiese oare clar problema pe care mi-am propus să o înfăţişez?

O corespondenţă care răspunde afirmativ acestor întrebări este într-adevăr folositoare.

Toate aceste întrebări au preocupat-o şi pe tovarăşa Cantor Elena, secretara organizaţiei U.T.M. de la fabrica „Textila roşie" din Oraşul Stalin.

Ca secretară a organizaţiei cunoştea toate problemele legate de munca tinerilor şi de preocupările lor personale. Despre toate acestea multă vreme totuşi nu s-a gîndit să scrie. Această idee i-a venit într-o zi cînd un prieten i-a vorbit despre ceea ce scrie el pentru un ziar. El i-a dat primele îndrumări, explicîndu-i cu răbdare cum trebuie culese datele, cum să le aştearnă pe hîrtie.

Probleme interesante în fabrică existau şi ea le cunoştea prea bine, astfel că, odată hotărîrea luată, a pornit la lucru.

Nu i-a fost de loc uşor, dar ea nu s-a gîndit nici o clipă să renunţe. Îşi pusese în gînd să stimuleze pe tinerii fruntaşi din fabrică. Deşi a început de cîteva ori şi frazele se închegau cu greu, a reuşit totuşi ca pînă la urmă să dea o formă acceptabilă corespondenţei. Cu inima bătînd de emoţie a lipit plicul şi l-a pus în cutia poştală. „Oare ce răspuns va primi de la redacţie? Este bine scrisă corespondenţa?" — se întreba dînsa. Îşi alesese ca temă activitatea brigăzii U.T.M. condusă de tovarăşa Ciocan Paraschiva, metodele ei de muncă în obţinerea de economii însemnate.

In fiecare zi cînd deschidea ziarul căuta cu emoţie dacă nu cumva a apărut şi scrisoarea ei. A urmărit cîtva timp ziarul şi dacă nu a găsit-o şi-a zis că poate nu era bine scrisă şi tovarăşii de la redacţie îi vor cere să o refacă. Nu mică i-a fost bucuria cînd într-o zi, deschizînd ziarul, ochii i s-au oprit asupra unui articol sub care era semnat clar numele ei: Cantor Elena, corespondent. Nu putea să se îndoiască mai ales că din acest articol cunoştea fiecare rînd.

Apariţia acestui articol a făcut să crească mult în ochii tinerilor din organizaţie. Mai mult ca înainte tinerii veneau acum să-i povestească despre realizările lor.

Pentru munca rodnică desfăşurată în toate domeniile de activitate, organizaţia U.T.M. de la fabrica „Textila roşie" a primit steagul de organizaţie fruntaşă pe oraş.

Experienţa preţioasă acumulată de organizaţie în această perioadă de ascensiune a fost tema unei alte corespondenţe a secretarei.

Piatra de încercare fusese trecută, începutul era făcut. Cantor Elena nu se mai sfia acum să scrie redacţiei despre orice problemă pe care ea o considera interesantă şi arzătoare. Ba mai mult, observînd că abonamentele nu vin la timp în fabrică sau chiar de loc, spre nemulţumirea tinerilor abonaţi, a scris despre aceasta redacţiei. Cercetîndu-se semnalul critic trimis de ea s-a constatat că are dreptate şi, în consecinţă, s-au luat măsuri de înlocuirea difuzorului care muncea superficial.

Cantor Elena este acum un bun corespondent voluntar. Ea a învăţat să aleagă din mulţimea de probleme, pe care tinerii le ridică zi de zi, pe cea mai interesantă, mai nouă. Pe ea se poate bizui astăzi ziarul.

Iată deci că şi greutăţile începutului pot fi învinse ori cît de mari ar fi ele dacă există voinţă şi mai ales dorinţa de a reuşi.

RODICA ŞERBAN

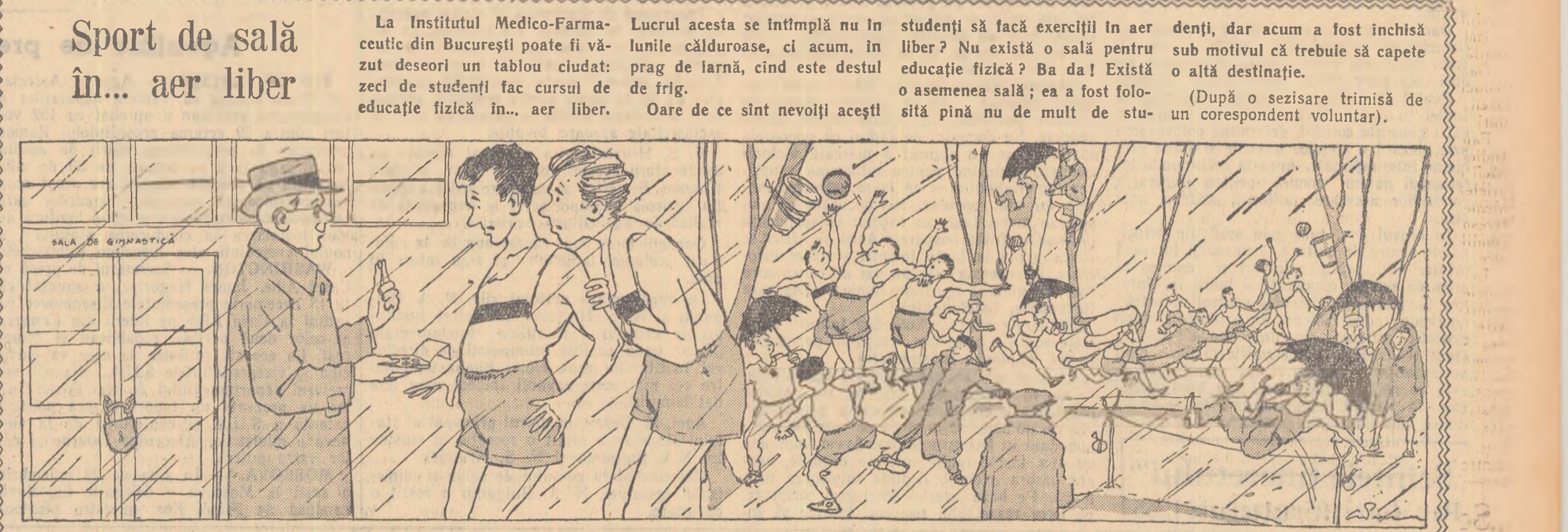
Sport de sală în... aer liber

La Institutul Medico-Farmaceutic din Bucureşti poate fi văzut deseori un tablou ciudat: zeci de studenţi fac cursul de educaţie fizică în... aer liber.

Lucrul acesta se întîmplă nu în lunile călduroase, ci acum, în prag de iarnă, cînd este destul de frig.

Oare de ce sînt nevoiţi aceşti studenţi să facă exerciţii în aer liber? Nu există o sală pentru educaţie fizică? Ba da! Există o asemenea sală; ea a fost folosită pînă nu de mult de studenţi, dar acum a fost închisă sub motivul că trebuie să capete o altă destinaţie.

(După o sezisare trimisă de un corespondent voluntar).

— Nu putem face sport afară pentru că răcim. Daţi-ne o sala!
— Sala nu se poate da. Vă dăm însă... niște aspirine.

Desen de A. PAVEN

Vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în India. In fotografie: Agra. Copiii oferă flori lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au sosit la Bombay

In după amiaza zilei de 23 noiembrie

1.500.000 locuitori în întîmpinarea oaspeţilor sovietici

BOMBAY 24 (Agerpres). — TASS transmite: In după amiaza zilei de 23 noiembrie, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au sosit cu avionul la Bombay, venind din statul Uttar Pradesh. Pe aeroportul Santa Cruz ei au fost întîmpinaţi de numeroase personalităţi oficiale şi de reprezentanţi ai poporului.

Insoţiţi de M. Desay, ministrul principal al statului Bombay, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au trecut în revistă garda de onoare a forţelor maritime militare indiene. Au fost intonate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice şi Indiei.

Bombayul a întîmpinat pe N. S. Hrusciov şi N. A. Bulganin cu mare entuziasm. De-a lungul şoselelor şi a străzilor oraşului se aflau pe ambele părţi rînduri compacte de cetăţeni ai oraşului. Ei ţineau în mîini steaguri ale Uniunii Sovietice şi Indiei. Oaspeţii sovietici au fost întîmpinaţi cu ovaţii: „Bine aţi venit!" „Trăiască pacea!" „Indienii şi ruşii sînt fraţi!"

Se înopta deja cînd coloana de maşini cu oaspeţi a ajuns la stadionul „Patolia" din Bombay, luminat de proiectoare, şi unde s-au adunat aproximativ 200.000 de persoane. Asistenţa a salutat cu căldură pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. Mitingul a fost deschis de primarul oraşului Bombay, N. Pupala. El a dat citire mesajului oraşului Bombay către oaspeţii sovietici.

Mesajul de salut al primarului oraşului Bombay

In mesaj se spune printre altele:

Excelenţe,

Noi, toţi membrii municipalităţii marelui Bombay, vă transmitem, din însărcinarea cetăţenilor, un cordial salut. Ne bucură faptul că sînteţi în mijlocul nostru şi că avem posibilitatea de a transmite prin dvs. urările noastre de bine popoarelor Rusiei. Vă asigurăm că ne vom aduce aminte multă vreme de vizita dvs. Vă salutăm ca reprezentanţi ai unui mare popor a cărui luptă hotărîtă a fost urmărită cu admiraţie de noi timp de patru decenii.

Sper că vă va fi plăcută vizita în oraşul nostru şi în ţara noastră. Sperăm de asemenea că vizita dvs. va întări şi mai mult voinţa noastră comună în lupta pentru pace şi fericirea omenirii.

A luat apoi cuvîntul N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., care întîmpinat cu aplauze călduroase de asistenţă, a spus printre altele:

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Domnule primar!

Dragi prieteni!

Ingăduiţi-mi ca, în numele meu personal, în numele tovarăşului Nikita Sergheevici Hruşciov şi al prietenilor care au venit împreună cu noi în India, în numele poporului sovietic de multe milioane să vă transmit un călduros salut.

Oraşul dvs. a jucat un rol însemnat în mişcarea de eliberare naţională a Indiei, care a permis Indiei să se elibereze de asuprirea colonială, să obţină libertatea mult aşteptată. Poporul sovietic a urmărit întotdeauna cu mare atenţie şi simpatie această luptă a poporului indian. Conducătorul nostru şi întemeietorul statului nostru socialist, Vladimir Ilici Lenin, a spus încă în 1908 cuvinte profetice despre eşecul inevitabil al regimului colonial în India. Aceste cuvinte minunate s-au adeverit.

India a devenit acum o ţară independentă.

Oamenii sovietici constată cu profundă satisfacţie că în problema vitală a apărării păcii popoarele Indiei păşesc în primele rînduri ale partizanilor coexistenţei paşnice.

Faptul că interesele Uniunii Sovietice şi Indiei în opera de menţinere şi întărire a păcii generale coincid, determină colaborarea prietenească a statelor noastre în multe probleme internaţionale. Aceasta corespunde interesului nostru comun pentru asigurarea condiţiilor necesare înfloririi statelor noastre.

In oraşul dvs. care este unul din principalele centre de cultură, locuiesc şi lucrează printre alţii, mulţi scriitori şi oameni ai artei de seamă, cunoscuţi şi iubiţi în Uniunea Sovietică. Aici se află centrul industriei cinematografice indiene. Pe ecranele Uniunii Sovietice au fost prezentate cîteva filme indiene realizate la Bombay. Ele au plăcut mult spectatorilor sovietici. Numai acest fapt arată ce rol important poate să aibă oraşul dvs. în dezvoltarea schimburilor culturale dintre ţările noastre, pentru care dispunem de posibilităţi largi şi nefolosite încă. Aceste schimburi vor contribui la întărirea continuă a relaţiilor de prietenie dintre ţările noastre, dintre popoarele noastre.

In încheierea cuvîntării mele, permiteţi-mi să urez succese oraşului şi statului dvs., marelui dvs. popor. Aceasta este o urare a întregului popor sovietic, care iubeşte şi preţuieşte prietenii indieni. **(Aplauze).** Poporul sovietic urmăreşte cu atenţie şi bucurie lupta poporului indian pentru pace, eforturile sale de a făuri o viaţă nouă, iar prietenia marilor noastre popoare constituie o chezăşie trainică a păcii în lumea întreagă. Să păstrăm şi să întărim această măreaţă prietenie. **(Aplauze furtunoase).**

Trăiască prietenia dintre popoarele indian şi sovietic! **(Aplauze furtunoase, îndelungate).**

★

Pe stadion au izbucnit din nou aplauze. S-a apropiat de microfon N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. care a spus printre altele:

Cuvîntarea lui N. S. Hruşciov

Domnilor, prieteni!

Permiteţi-mi ca de la această tribună să exprim sincera mea recunoştinţă primului ministru, dl. Nehru, conducătorilor statului Bombay şi primarului oraşului Bombay, pentru ospitalitatea pe care ne-au acordat-o. **(Aplauze).**

Intre noi şi dvs. există o mare şi profundă înţelegere reciprocă. Noi împreună cu dvs., luptăm pentru pace. **(Aplauze furtunoase).** In această ordine de idei aş dori să spun cîteva cuvinte despre felul în care oamenii sovietici înţeleg lupta pentru pace. **(Aplauze).** Dacă s-ar întreba acum orice om care trăieşte pe pămînt dacă el este pentru pace sau pentru război, el va spune fără doar şi poate — pentru pace! **(Aplauze).** Chiar şi acela care în sinea sa este pentru război nu va spune aceasta în mod făţiş. El va prefera să declare că se pronunţă pentru pace. El ştie că popoarele nu vor război, că este periculos să ia făţiş atitudine pentru război. **(Aplauze).**

Unii dintre aceea care afirmă acum că sînt pentru pace n-ar fi, desigur, împotrivă ca să-şi atingă fără război scopurile pe care şi le propun. Ei ar dori o asemenea pace în care unele popoare să fie subordonate altora. Cu aceasta popoarele nu sînt de acord. In aceasta constă esenţa lucrurilor şi aceasta este cheia tuturor divergenţelor. Aţi aflat că la Geneva s-au întîlnit şefii guvernelor celor patru puteri, apoi s-au întîlnit miniştrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri. S-au depus multe eforturi pentru a se ajunge la un acord, dar deocamdată rezultatele sînt foarte mici. Aceasta din cauză că noi înţelegem în mod diferit unele şi aceleaşi cuvinte.

In ceea ce priveşte oamenii sovietici, felul nostru de a înţelege este limpede şi la îndemîna tuturor. Noi spunem: pace pentru toate popoarele lumii! **(Aplauze furtunoase).** Noi spunem: Nu trebuie să existe nici un amestec în afacerile interne ale celorlalte state şi popoare. **(Aplauze furtunoase)**; acesta este principalul.

Noi luptăm pentru aceste principii, care sînt atît de bine enunţate în declaraţia cunoscută tuturor, proclamată de India şi China. **(Aplauze).**

Eu, la fel ca şi toţi oamenii sovietici sînt convins că adevărul va învinge, că pacea va învinge. **(Aplauze furtunoase).** Pentru aceasta însă trebuie să depunem eforturi. Nu trebuie slăbită perseverenţa, nu trebuie slăbite eforturile noastre în lupta pentru pace în lumea întreagă. **(Aplauze).**

Călătorim acum prin oraşele şi satele Indiei, ne întîlnim cu poporul indian şi vedem cu cîtă căldură strălucesc ochii oamenilor liberi, care au obţinut independenţa ţării lor şi care vor să fie ei înşişi stăpînii statului lor, soartei lor.

Oamenii trăiesc în chip diferit acest moment minunat. In ce priveşte popoarele Uniunii Sovietice, ele salută sincer aceste succese. Ne bucurăm de faptul că popoarele marei Chine au obţinut o măreaţă victorie istorică, scuturînd pentru totdeauna asuprirea imperialiştilor şi că îşi construiesc marele lor stat popular. Ne bucurăm că popoarele marei Indii au obţinut independenţa naţională. Toate popoarele Asiei şi Africii se ridică acum la luptă împotriva robiei coloniale. Iar aceasta este un val de ocean care nu va putea fi oprit de nimic! **(Aplauze furtunoase, îndelungate).**

Popoarele Uniunii Sovietice întind mînă frăţească de prietenie veşnică popoarelor Indiei. **(Aplauze îndelungate).**

Am fost întotdeauna şi sîntem pentru principiul că orînduirile interne ale statelor constituie o chestiune proprie a popoarelor. Noi nu ne amestecăm şi nu ne vom amesteca niciodată în treburile altora. Avem împreună cu dvs. foarte multe interese comune, asupra cărora avem o deplină înţelegere reciprocă. Pe baza acestei înţelegeri reciproce, pe baza respectului reciproc, trebuie să întărim prietenia noastră în numele păcii în lumea întreagă.

In aceste zile cînd vizităm oraşele şi satele Indiei, aud adeseori cuvinte minunate pe care le împărtăşesc întrutotul. Tocmai cu aceste cuvinte aş vrea să-mi închei cuvîntarea de astăzi: Hindu, Rusi bhai-bhai! (Indienii şi ruşii sînt fraţi).

★

Cuvintele de încheiere ale tovarăşului N. S. Hruşciov au fost subliniate de aplauze prelungite, furtunoase.

La primirea delegaţiei sovietice la Bombay, care a avut loc la 23 noiembrie, au participat aproximativ 1.500.000 de locuitori ai oraşului.

Serbarea copiilor din Bombay

BOMBAY 24 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite: In seara zilei de 23 noiembrie H. Mehtab, guvernatorul statului Bombay, a organizat o recepţie în cinstea tovarăşilor N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

In dimineaţa zilei de 24 noiembrie tovarăşul Hruşciov şi Bulganin au participat la o serbare a copiilor, apoi au vizitat o fabrică textilă şi au plecat la „colonia laptelui" a statului Bombay, care se află la 30 kilometri de oraş.

Serbarea copiilor a avut loc pe unul din stadioanele din Bombay. La ieşirea din palatul guvernatorului, unde se află reşedinţa oaspeţilor sovietici, aceştia au fost aşteptaţi de mulţimea locuitorilor oraşului Bombay care au salutat pe N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin. Cînd au apărut la tribuna stadionului oaspeţii au fost ovaţionaţi de 100.000 de elevi ai şcolilor elementare din Bombay. S-au înălţat în văzduh baloane multicolore şi porumbei albi ai păcii aduşi de elevi pe stadion. Copiii care au umplut terenul stadionului au executat exerciţii de gimnastică. Apoi elevii din diferite şcoli din Bombay îmbrăcaţi în minunate costume naţionale au executat dansuri populare din Maninpur şi alte localităţi. A fost executat de asemenea cîntecul pescarilor indieni. O elevă de 10 ani, fiica lui Muntas, olar din Bombay, a rostit de la tribună, în aplauzele furtunoase ale celor prezenţi, o cuvîntare de salut. Fetiţa a spus că copiii indieni doresc să stabilească o prietenie strînsă cu copiii sovietici.

De la tribuna stadionului s-a adresat copiilor tovarăşul Hruşciov. El a adus mulţumiri organizatorilor acestei serbări a copiilor şi copiilor înşişi, care au interpretat atît de frumos creaţii ale artei indiene. Sîntem de acord cu toate dorinţele, a subliniat tovarăşul Hruşciov, pe care le-a exprimat aici de pe tribună o fetiţă din Bombay.

Apoi N. S. Hruşciov a spus: Copii ai Indiei, viitorul vă aparţine. Invăţaţi cît mai bine în şcolile dvs., pregătiţi-vă pentru activitatea vastă şi de răspundere pe care o veţi avea de îndeplinit spre binele patriei, pregătiţi-vă să deveniţi un schimb demn de admirabilii voştri părinţi. Pregătiţi-vă să întăriţi independenţa patriei cucerită de părinţii voştri şi să dezvoltaţi economia naţională pentru a asigura un înalt nivel de trai poporului.

Şi noi ne educăm copiii în această direcţie, să întărim deci prietenia noastră.

Copiii adunaţi pe stadion au aplaudat cu multă căldură pe tovarăşul Hruşciov.

La sfîrşitul serbării copiii au executat imnul Uniunii Sovietice şi imnul Indiei.

★

Apoi oaspeţii sovietici şi persoanele care îi însoţeau au vizitat una din fabricile din Bombay care aparţine marelui concern indian „Tata".

Programul de dimineaţă al vizitei oaspeţilor sovietici în Bombay s-a terminat cu vizitarea „coloniei laptelui" din Aarli care aparţine statului, situată la nord de oraş. Această „colonie" model, reprezintă un complex de 26 de ferme pentru creşterea animalelor Ele deţin 15 000 de capete de vite, în exclusivitate aproape bivoliţe.

N. S. Hruşciov şi-a exprimat dorinţa ca conducătorii acestei gospodării să viziteze Uniunea Sovietică şi cu acest prilej Expoziţia agricolă unională şi să ia cunoştinţă de realizările agriculturii sovietice.

Oaspeţii şi-au luat rămas bun de la salariaţii „coloniei laptelui" şi s-au întors în oraş.

In după-amiaza aceleaşi zile, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au vizitat Institutul de cercetări ştiinţifice fundamentale „Tata" unde au fost întîmpinaţi de directorul Institutului prof. Homi Bhaba, unul dintre cei mai mari savanţi indieni care le-a dat lămuriri.

Apoi, M. Desay, ministrul principal al statului Bombay a oferit o recepţie în cinstea lui N.A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

Răspunzînd la cuvîntul de salut al ministrului principal, N. A. Bulganin a rostit o cuvîntare.

60 de ani de la naşterea lui A. I. Mikoian

Mesajul de salut al C. C. al P. C. U. S. şi al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite mesajul de salut adresat de C. C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. lui A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Tovarăşului Anastas Ivanovici Mikoian

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. vă salută cu căldură pe dumneavoastră, discipol credincios al lui Lenin şi tovarăş de luptă al lui Stalin, unul din eminenţii activişti ai Partidului Comunist şi ai statului sovietic.

Partidul Comunist şi poporul sovietic dau o înaltă apreciere meritelor dvs. în opera de construire a statului sovietic şi a economiei socialiste, în dezvoltarea legăturilor economice internaţionale ale Uniunii Sovietice.

In toate funcţiile de răspundere de partid şi de stat v-aţi consacrat şi vă consacraţi, cu energia care vă caracterizează, toate forţele şi cunoştinţele operei de construire a comunismului. Vă dorim din toată inima, prietenul şi tovarăşul nostru drag, Anastas Ivanovici Mikoian, mulţi ani de sănătate, muncă rodnică spre binele popoarelor ţării noastre socialiste, spre binele comunismului.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

CONSILIUL DE MINIŞTRI AL U.R.S.S.

Decorarea tovarăşului A. I. Mikoian cu Ordinul Lenin

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite următorul decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea lui A. I. Mikoian cu Ordinul Lenin.

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani şi ţinînd seama de meritele remarcabile faţă de Partidul Comunist şi poporul sovietic, tovarăşul Anastas Ivanovici Mikoian este decorat cu Ordinul Lenin.

Şedinţa Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

NEW YORK 24 (Agerpres). TASS transmite: La 23 noiembrie a avut loc o şedinţă a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare prezidată de reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev. Comisia a fost convocată pentru a discuta raportul subcomitetului acestei comisii şi a pregăti raportul Comisiei care urmează să fie prezentat Adunării Generale O.N.U. şi Consiliului de securitate.

La şedinţa Comisiei a luat cuvîntul reprezentantul Franţei, Jules Moch. El a expus poziţia guvernului francez în problema dezarmării deja cunoscută în declaraţiile făcute de ministrul Afacerilor Externe al Franţei la conferinţa de la Geneva.

Referindu-se la lucrările subcomitetului, Moch a declarat că subcomitetul nu a putut să îndeplinească în întregime sarcina dată de Adunarea Generală la 4 noiembrie 1954, dar că acest lucru nu trebuie să descurajeze pe membrii Comisiei, ci dimpotrivă să-i determine „să recupereze timpul pierdut".

J. Moch a declarat că după propunerile Franţei şi Angliei din 19 aprilie şi propunerile sovietice din 10 mai părea că în unele domenii s-a realizat un acord iar în alte domenii divergenţele s-au micşorat. Totuşi, în prezent a spus el, ne găsim într-o situaţie „poate chiar mai puţin favorabilă decît anul trecut". Reprezentantul Franţei a încercat să explice aceasta prin faptul că nu s-a ajuns la un acord asupra stabilirii „sistemului eficient de control".

Intr-o altă parte a cuvîntării sale Jules Moch a subliniat că delegaţia S.U.A. din subcomitet a făcut rezerve în ce priveşte poziţia sa faţă de toate propunerile anterioare cu privire la dezarmare prezentate subcomitetului.

După cum se ştie, tocmai prin aceasta se explică faptul că subcomitetul nu a reuşit să progreseze în lucrările sale.

Reprezentantul Franţei a enumerat o serie de măsuri în domeniul dezarmării care, după cum a spus el, sînt pe deplin posibile întrucît traducerea lor în viaţă poate fi controlată. Dar măsurile enumerate orientează întreaga activitate în problema dezarmării spre limitarea armamentelor clasice şi controlul asupra lor, fără să acorde deloc atenţie problemei interzicerii armei atomice. Mai mult decît atît, referindu-se la „dificultăţile tehnice" existente în domeniul instituirii controlului asupra interzicerii armei atomice, Moch a încercat de fapt să dovedească imposibilitatea interzicerii armei atomice în prezent. El a declarat de asemenea că nu poate fi de acord cu propunerea Uniunii Sovietice ca marile puteri să-şi asume obligaţia de a nu folosi primele arma atomică.

J. Moch a spus că după părerea sa rezolvarea problemei dezarmării trebuie să fie căutată pe calea punerii de acord sau după cum s-a exprimat el pe calea „sintetizării" propunerilor Uniunii Sovietice, Franţei, Angliei şi S.U.A. El a adăugat că nu poate prezenta nici un fel de propunere practică, „de compromis" pentru punerea lor de acord şi consideră chiar, că „nu a sosit încă timpul" pentru o asemenea propunere. Totuşi Moch a expus în continuare în linii generale planul unei asemenea „sinteze" care prevede introducerea „stadiului preliminar" incluzînd fotografierea din avion a teritoriilor şi schimbul de informaţii cu caracter militar, iar mai tîrziu efectuarea reducerii armamentelor în etape. Trebuie arătat că expunînd această „sinteză" Moch a reafirmat în fond că acest plan nu prevede de fapt interzicerea armei atomice.

După cuvîntarea lui J. Moch a luat cuvîntul reprezentantul Iranului, Entezam.

Următoarea şedinţă a avut loc la 24 noiembrie.

In Comitetul Politic al O. N. U.

NEW YORK 24 (Agerpres).— TASS transmite: La 23 noiembrie a avut loc o şedinţă a Comitetului Politic în cadrul căreia urma să se discute problema ordinei în care să fie examinate punctele de pe ordinea de zi a comitetului.

La începutul şedinţei, Munroe (Noua Zeelandă), preşedintele comitetului, a dat citire scrisorii primite din partea preşedintelui Adunării Generale, în care se anunţa că delegaţiile Columbiei, Chili, Ecuadorului şi Cubei propun să se scoată problema algeriană de pe ordinea de zi a celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale. (După cum se ştie delegaţia Franţei a părăsit cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale în legătură cu includerea acestei probleme pe ordinea de zi a Adunării Generale). Preşedintele Adunării Generale a încunoştiinţat că în urma scrisorii primite din partea celor patru ţări din America Latină, el a fixat şedinţa plenară a Adunării Generale pentru ziua de 25 noiembrie.

Reprezentantul Ecuadorului, referindu-se la scrisoarea sus amintită a propus în numele autorilor ei să se amîne şedinţa Comitetului Politic.

Această propunere a fost adoptată de către comitet. Delegaţiile U.R.S.S., R. S. S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Cehoslovaciei, Poloniei, Egiptului şi Australiei s-au abţinut de la vot.

Din paginile presei străine

Un publicist francez despre diplomaţia statelor occidentale

Cunoscutul publicist francez Maurice Duverger a publicat în ziarul „Le Monde" un articol intitulat „Occidentul fără diplomaţie" în care critică politica externă a puterilor occidentale. După cum scrie Duverger „a devenit clar că în momentul de faţă Occidentul nu are nimic de spus Sovietelor. Se repetă cu mult zgomot cîteva formule stereotipe dar nimeni nu mai crede în ele, „fapt care reiese cu toată claritatea în tot momentul".

Dînd o apreciere părtinitoare în spiritul presei burgheze occidentale unei serii de evenimente internaţionale, Duverger recunoaşte totuşi zădărnicia politicii „de pe poziţii de forţă". Menţionînd că principiul fundamental al diplomaţiei americane a fost promovarea acestei politici sau, după cum se spune, a politicii de „împingere înapoi a comunismului", Duverger declară că „europenii nu au fost de acord nici odată cu ideea unui atac bazat pe forţă".

Duverger subliniază că politica de tratative şi colaborare internaţională dusă de U.R.S.S. nu trebuie în nici un caz să fie interpretată ca un semn al „slăbiciunii" sale.

El scrie că „orice încercare de a interpreta această politică ca o manifestare a slăbiciunii şi de a reînvia într-o formă nouă ideea „împingerii înapoi a comunismului" este condamnată eşecului. Ea ar frîna destinderea încordării... Totodată opinia publică occidentală nu va sprijini o asemenea încercare, deoarece slăbirea încordării i-a întărit speranţele de pace".

In continuare Duverger critică poziţia puterilor occidentale în problema germană (şi printre altele poziţia puterilor occidentale în problema relaţiilor dintre Republica Federală Germană şi Republica Democrată Germană nr.). „Toţi îşi dau seama, scrie el, că în mod inevitabil cele două Germanii vor stabili într-o bună zi un contact între ele". Duverger îşi exprimă părerea că, refuzînd să accepte aceasta, occidentul condamnă la eşec politica sa externă.

Agenţiile de presă comunică din:

RIO DE JANEIRO. — Agenţia Associated Press anunţă că, camera deputaţilor a Congresului brazilian a aprobat cu 162 voturi contra 69 cererea preşedintelui Ramos privitoare la proclamarea stării de asediu în întreaga ţară pe termen de 30 de zile. Se arată că această măsură are drept scop să zădărnicească complotul cercurilor care intenţionau să împiedice printr-o lovitură de stat instalarea la conducerea statului a noului preşedinte ales Juscelino Kubitschek.

WASHINGTON. — Secretarul de presă al Casei Albe, James Hagerty, a anunţat că la 13 decembrie preşedintele Eisenhower va întîlni la Casa Albă pe liderii din Congres ai celor două partide, republican şi democrat. La această întîlnire, la care va participa şi vicepreşedintele S.U.A., Nixon, secretarul departamentului de stat, Foster Dulles va prezenta un raport asupra politicii externe a S.U.A. şi conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

MOSCOVA. — In ziua de 22 noiembrie a sosit la Moscova o delegaţie iugoslavă condusă de Frank Kos, ministru plenipotenţiar al Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe, pentru a duce tratative cu privire la colaborarea în problemele folosirii energiei atomice în scopuri paşnice.

DELHI. — După cum anunţă postul de radio Delhi, în dimineaţa zilei de 23 noiembrie, la aeroclubul din Delhi a avut loc o demonstraţie de zbor a planoriştilor polonezi. Printre cei 2.000 de spectatori se afla primul ministru Nehru şi vicepreşedintele Indiei, Radhakrishnan. La sfîrşitul programului, primul ministru Nehru a făcut un zbor de 10 minute cu un planor de două locuri Apoi ambasadorul polonez a oferit acest planor primului ministru Nehru ca dar din partea R. P. Polone.

PARIS. — După cum anunţă agenţia France Presse, guvernul Ngo Dinh Diem a oferit 10 milioane franci persoanei care va aduce vii sau morţi pe generalii Tran Van Soai şi Le Kuang Vini, conducătorii sectei feudalo-religioase Hoa-Hao. Aceşti generali conduc forţele armate ale sectei religioase Hoa-Hao care luptă împotriva guvernului Ngo Dinh Diem din Vietnamul de sud.

O mare victorie a constructorilor nodului hidraulic de la Kahovka

NOVAYA KAHOVKA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Constructorii nodului hidraulic de la Kahovka au dobîndit o mare victorie în muncă. La 23 noiembrie la ora 19,51 a fost pus în funcţiune al doilea hidroagregat.

Avîntîndu-se în întrecerea în cinstea celui de al 20-lea Congres al P.C.U.S., colectivul constructorilor hidrocentralei a executat într-un timp record — 96 de ore — de patru ori mai repede decît la primul hidroagregat — toate lucrările de reglaj din momentul pornirii în gol a celui de al 2-lea hidroagregat pînă la punerea lui sub sarcină. Timpul a fost redus datorită înaltei calităţi a lucrărilor de montaj şi folosirii uscării preliminare pe subansamble a generatorului, concomitent cu montarea lui şi lucrările de reglaj.

In prezent hidrocentrala de la Kahovka furnizează de două ori mai multă energie electrică decît în octombrie. Primul hidroagregat a şi produs 3,6 milioane de kwh de energie electrică.

Reuniunea internaţională a redactorilor ziarelor studenţeşti

Departamentul presei şi informaţiei al Uniunii Internaţionale a Studenţilor anunţă că între 27—30 decembrie 1955 va avea loc la Viena o reuniune internaţională a redactorilor ziarelor studenţeşti.

Această reuniune va oferi participanţilor posibilitatea de a discuta o serie de aspecte importante ale muncii lor, de a face schimb de experienţă şi de a stabili un contact direct cu publicaţiile studenţeşti din alte ţări.

Tot cu prilejul acestei reuniuni va avea loc o expoziţie a presei studenţeşti.

Succesul artiştilor romîni la Beirut

BEIRUT 24 (Agerpres). — La 19 noiembrie a avut loc la Beirut — capitala Libanului — un spectacol de gală dat de ansamblul artistic al „Casei de Cultură" din Bucureşti. La acest spectacol, la care a participat un foarte numeros public, au asistat preşedintele Republicii Liban, Camil Samun, regele Iordaniei, Hussein, care vizitează în prezent Libanul, preşedintele Consiliului de Miniştri al Libanului, Raşid Karame, precum şi membrii guvernului libanez.

SPORT

Campionatul de şah al R. P. R.

Cu runda a 10-a, desfăşurată joi, finala campionatului de şah al R.P.R. a intrat în cea de a doua jumătate a sa. Iuliu Szabo a trecut din nou în fruntea clasamentului, obţinînd un punct întreg la Breazu care s-a recunoscut învins la mutarea 47. Situaţia primului loc în clasament rămîne încă neclară pînă la disputarea partidelor întrerupte, deoarece şi alţi participanţi printre care Ciocîltea şi M. Rădulescu pot realiza acelaşi număr de puncte ca şi Szabo.

In runda de ieri Ghiţescu a repurtat a 6-a victorie, conducînd excelent atacul asupra lui Urseanu. Voiculescu, care a jucat slab în această primă parte a turneului a realizat în sfîrşit o victorie, cîştigînd în 31 de mutări la Costea.

Partidele Halic—Creţulescu şi Bălănel — Ciocîltea s-au terminat remiză după un joc liniştit. Cinci partide s-au întrerupt. Troianescu are un pion în plus la Günsberger. Acelaşi avantaj îl deţine Samarian în partida întreruptă cu Drimer, iar în partidele Seimeanu—R. Alexandrescu şi Rusenescu—G. Alexandrescu situaţia este aproximativ egală. M. Rădulescu a întrerupt cu calitatea în plus la Reicher.

Inaintea disputării partidelor întrerupte, Szabo este în frunte cu 6½ puncte. Cîte 6 puncte şi o partidă întreruptă au Günsberger şi Ghiţescu. Ciocîltea, singurul jucător neînvins de la începutul competiţiei, are 5½ puncte şi două partide întrerupte. Astăzi, începînd de la ora 8,30 se joacă partidele întrerupte.

(Agerpres).

Premiera piesei „Trestiile de aur"

In sala Studio a Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" a avut loc joi seară premiera piesei „Trestiile de aur" de Mioara Cremene.

La spectacol au asistat tovarăşii Gh. Apostol şi Stelian Moraru.

Noua lucrare a dramaturgiei originale înfăţişează aspecte din educaţia comunistă a tineretului din ţara noastră.

Spectacolul a fost realizat în direcţia de scenă a tînărului regizor Ion Cojar, absolvent al Institutului de artă teatrală şi cinematografică „I. L. Caragiale". Din distribuţie au făcut parte: Raluca Zamfirescu, V. Rădulescu, Fifi Mihailovici, Carin Rex, C. Giura, A. Ghibericon, Virgil Popovici, Igor Bardu, Eugenia Popovici, Victoria Corciov, Tanţi Soviani, V. Moldoveanu, laureat al Premiului de Stat şi alţii.

Decorurile au fost realizate de Gabriela Niţescu, iar costumele de M. Tofan.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: ANNA ZACCHEO — **Patria, Filimon Sîrbu, Bucureşti**; MACLOVIA — **Infrăţirea între popoare**; GIUSEPPE VERDI — **Republica, I. C. Frimu**; MUZICĂ ŞI DRAGOSTE — **Magheru, Central**; ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, SEMNAREA TRATATULUI CU AUSTRIA, CRUCEA ROŞIE DIN R.P.R., MECIUL DE FOTBAL ANGLIA—U.R.S.S., PIONIERIA NR. 7, PRIETENIE INDESTRUCTIBILA, CUTIA CU MUZICUŢE — **Timpuri Noi**; ESTE VINOVAT ED. MARTIN? — **Elena Pavel, Flacăra, Libertăţii**; MELODIA PIERDUTĂ — **Victoria, Vasile Roaită**; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — **Maxim Gorki**; SOLDATUL IVAN BROVKIN — **Lumina, 8 Martie, 8 Mai**; 2x2 = CITEODATĂ 5 — **Tineretului**; BANCNOTA DE 1.000.000 DE LIRE STERLINE — **Gh. Doja, Mioriţa**; O NOAPTE FURTUNOASĂ — **Al. Popov**; CADEREA EMIRATULUI — **Cultural**; MARILE SPERANŢE — **Unirea**; LEANA — **C. David**; CRAINQUEBILLE **Al. Sahia**; INTR-O PRIMĂVARĂ LA BUDAPESTA — **T. Vladimirescu, Rahova**; CAI ALBASTRE — **Carpaţi**; ZVAPAIATA **Arta**; FANTOMELE PARĂSESC PISCURILE — **Munca**; HAMLET — **Moşilor**; BORIS GODUNOV — **23 August, Volga**; ARLBERG EXPRESS şi BUCUREŞTI, ORAŞ ÎNFLORIT — **Donca Simo, 1 Mai**; N-A DANSAT DECÎT O VARĂ — **Ilie Pintilie**; TAUNUL — **Popular**; ROMEO ŞI JULIETA — **M. Eminescu, Olga Bancic**; SPRE ŢĂRMURI NOI — **N. Bălcescu**; FANFAN LA TULIPE — **Gh. Coşbuc**; PRINŢESA MARY — **Aurel Vlaicu**; LILIOMFI — **Boleslaw Bierut.**

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". SIAS — 3452 — 52